

*Adlî siyasetimizin temel esâsı,
"Zamanın değişmesi ile hükümlerin
dahî değişmesi lâzım geleceği inkâr
olunmaz" kaidesidir.*

K. Atatürk

TÜZE HUKUK DERGİSİ

"DOĞRU OLMANIN ÖZBELİRTİSİ"

HUKUK TOPLULUĞU ADINA

YAYIN SAHİBİ

Mustafa Kaan SİĞİRCİ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Doğukan COŞKUN

YAYIN DANIŞMANI

Dr. Öğr. Üyesi Didem KAYALI

TASARIM

Doğukan COŞKUN

Hasan AYDİN

YAYIN TÜRÜ

YEREL SÜRELİ

YAYIN ŞEKLİ

3 AYLIK- TÜRKÇE, İNGİLİZCE

İDARE ADRESİ

TOBB EKONOMİ VE
TEKNOLOJİ ÜNİVERSİTESİ

Söğütözü Cad. No:43

Söğütözü/ANKARA

YAZ 2022-2023

YAYIN EKİBİ

Ahmet BOLKAN	Fatih Samed KILIÇARSLAN
Ali Kaan KARAKAŞ	Fatih ÖNÜRME
Birol Eren SAKINAN	Fulya Azra KARAKUŞ
Burak BARKUZ	Hasan AYDİN
Burak BİÇER	İrem UZ
Berre Nazlı ÇEVİK	İsmail ARSLAN
Cenk ARSLANOĞLU	Mehmet Emre CANDAN
Cevahir Beyza OĞAN	Mustafa Kaan SİĞİRCİ
Deniz BİLEN	Ravzanur KURUL
Dila ÖZDEMİR	Raziye GÖNEN
Doğukan COŞKUN	Mehmet Salih GÜNEŞ
Ece Aydan EROL	Selin AYDINLI
	Sude TÜRKCAN

Kıymetli okurlarımız, Tüze Hukuk dergisinin 12. sayısını sizlere sunmaktan büyük mutluluk ve gurur duyuyoruz. Yaklaşık 5 seneyi aşan mazimizde mottomuz olan "Doğru olmanın özbelirtisi" sözü ışığında TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğrencileri olarak sizlere ulaşmayı, kendimize kattığımız bilgileri; *bilgi paylaştıkça çoğalır* felsefesi doğrultusunda elimizden geldiğince sizlerle paylaşmayı, çıktığımız hukukçu olma yolculuğunda sizlerle beraber büyümeyi ve öğrenmeyi ve en önemlisi hukukçu olabilmek için sahip olunması gereken en önemli vasıflardan biri olan okuma-öğrenme yetisini siz okurlarımız sayesinde hem okuyarak hem okunarak hem de öğrenerek geliştirmek amacıyla yolculuğumuza devam etmekteyiz.

Hukukun güncel olaylara ve gelişmelere karşı duyarsız kalması mümkün değildir. Her daim değişen ve gelişen adeta canlı bir organizma olan hukuk, bu yapısı sayesinde, toplumun gün geçtikçe farklılaşan sorunlarına ve güncel meselelere cevap verebilmektedir. Bunu sağlayacak olanlar da yine hukukçulardır. O nedenle biz hukukçular da *zaman ve mekanın gerektirdiği* bu değişime ve gelişime ayak uydurmalı ve hatta buna önderlik etmeliyiz. Hukukun aktüel yapısı ancak bu vasıfları kendinde bulunduran nitelikli ve gelişime açık hukukçular ile mümkün olabilecektir.

Cumhuriyetimizin Kurucusu Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk de hukukun bu niteliğine dikkat çekmekte ve sözleriyle bugüne ışık tutmaktadır. Biz genç hukukçu adayları ve hukukçular olarak adaleti, hakkaniyeti, dürüstlüğü, çalışkanlığı kendimize düstur edinmeli ve bahsettiğimiz üzere her daim kendimizi güncel tutmalıyız. Ve yine bunu yaparken de okuma-öğrenme yetimizi geliştirmeliyiz. İşte Tüze Hukuk Dergisi'nin en önemli misyonlarından birisi de budur. Tüze Hukuk Dergisi Yayın Ekibi olarak araştırmak, öğrenmek ve öğrendiğimizi siz kıymetli okurlarımızla paylaşmak en temel hedefimizdir. Bu hedef doğrultusunda çalışmaktan ve yeni sayımızı siz değerli okurlarımıza sunmaktan büyük mutluluk duyuyoruz.

Nice sayılarımızda buluşmak üzere...

Keyifli okumalar dileriz.

Doğukan Coşkun

İLETİŞİM ADRESLERİ

tuzehukukdergisi@gmail.com

Instagram (@tuzehukukdergisi)

Twitter (@tuzehukukdergi)

RÖPORTAJLAR

5

Doç. Dr. Orhan Ersun CİVAN ile Konu Röportajı

-Hazırlayanlar: Doğukan Coşkun - Ravzanur Kurul

9

Dr. Metin KIRATLI ile Kariyer Röportajı

-Hazırlayanlar: Doğukan Coşkun - Ravzanur Kurul

13

LLM. Av. Pınar ERSİN ile Kariyer Röportajı

-Hazırlayanlar: Cenk Arslanoğlu - Doğukan Coşkun - Mustafa Kaan Sığırıcı

HUKUKİ YAZILAR

17

Anayasa Mahkemesinin RKHK 15.Maddesi Kapsamında İşyerinde Arama Yapılmasının Konut Dokunulmazlığı Hakkını İhlal Etmesi Kararı Üzerine

-Fatih Önürme-

19

Yatırımların Karşılıklı Teşviki ve Korunması Anlaşmaları

-Ravzanur Kurul-

21

Public Private Partnership (PPP) 101

-İsmail Arslan-

doğru olmanın özbelirtisi...

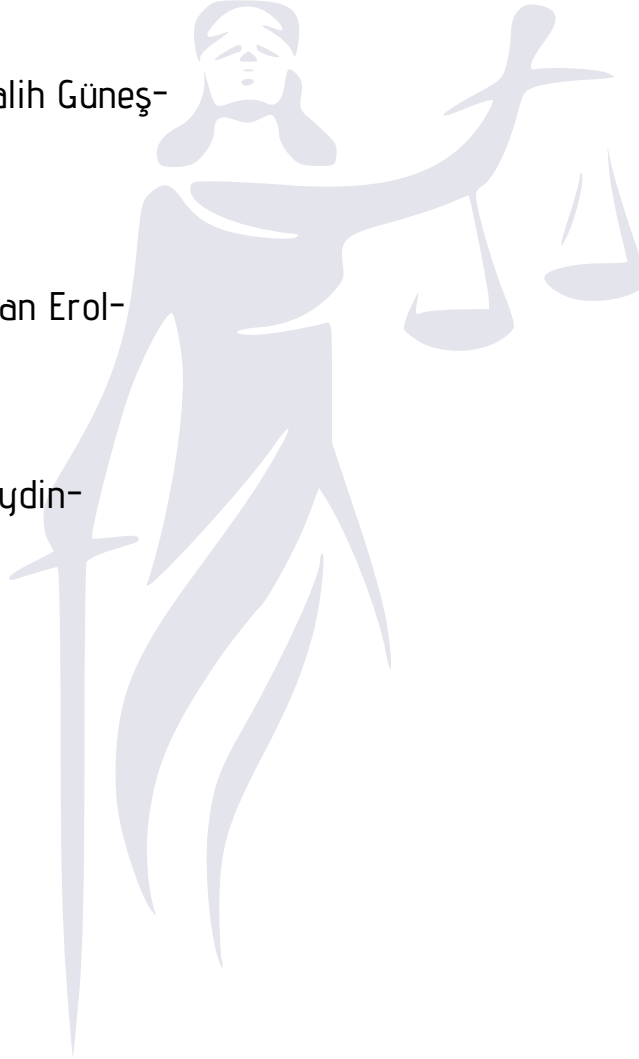
KÜLTÜR-SANAT

23 **Kitap Tanıtımı - Otomatik Portakal**
-Deniz Bilen-

24 **Ab-ı Şiir**
-Mehmet Salih Güneş-

25 **Hukuk ve Sanat**
-Ece Aydan Erol-

27 **"Son Kez" - Veda**
-Hasan Aydın-

Dekanımızdan

TOBB ETÜ Hukuk Fakültesi öğrencilerini TÜZE dergisini çıkarmış olmalarından dolayı kutluyorum. Henüz 2009 yılında kurulan Fakültemizin öğrencilerinin her alanda kendilerini geliştirdiklerini görmekten büyük heyecan ve gurur duyuyorum.

Hukuk eğitimi veya hukukçunun eğitimi günümüzün en güncel ve önemli konuları arasında yer alıyor. Gelişen ve farklılaşan sosyal ve ekonomik yaşam, hukuk eğitimi alanında da dönüşümü gerektirmektedir. Bu anlamda hukuk eğitiminin de kitle eğitimi yerine, öğrenci ile öğretim üyesinin karşılıklı etkileşimi ile öğrencinin kendisini ifade edebilmesine olanak verecek ve yaratıcılığını destekleyecek şekilde yapılandırılması bu dönüşümü sağlamada önemli bir adımdır. Elbette bu adım, Hukuk Fakültesi kontenjanlarının olabildiğince sınırlandırılması ile atılabilir. Teorik bilgi hukuk eğitiminin olmazsa olmaz bir unsurudur. Öğrencinin derste anlatılanların yanında, bu konuları gerektiğinde birden fazla kaynaktan okuyarak öğrenmesi büyük önem taşır. Bu teorik bilginin, öncelikle içselleştirilmesi ardından da bu bilginin somut olaya uygulanmasını sağlayacak yöntemlerin de öğrenilmesi gerekir. İşte o zaman öğrenci hukuki sorunları analiz edebilme ve hukuk bilgisine dayanarak çözebilme yetisini elde etmiş olur. Bu anlamda TOBB ETÜ’de, öğrenciler, henüz eğitimlerini tamamlamadan gerek mahkemelerde özellikle hukuk uygulamasına yön veren Yargıtay, Danıştay, Bölge Adliye Mahkemeleri gibi yüksek mahkemelerde, gerekse TOBB, Türkiye Noterler Birliği ve Baş Kamu Denetçiliği gibi kurumlarda ve avukatlar yanında uygulamanın içerisinde bulunma olanağına sahip olmaktadır. Lisans seviyesinde eğitimleri sırasında doğrudan uygulamaya katılan öğrencilerin kendilerini ifade etme becerileri artmakta ve öğrenciler “öğretirken öğren” yöntemiyle şekillendirilmiş hukuk klinikleri projelerinde de yer alabilmektedirler.

TOBB ETÜ Hukuk Fakültesi öğrencilerimizden oluşan Hukuk Topluluğu, aldıkları nitelikli hukuk eğitiminin yanında sosyal, kültürel ve akademik alanlarda ulusal ve uluslararası etkinlikler düzenleyerek; bir yandan kişisel ve akademik olarak gelişmekte diğer yandan ise kendilerini ifade edebilme olanağı bulmaktadırlar. Bu etkinlikler arasında yer alan TÜZE Hukuk Dergisini çıkarmak başlı başına övgüyü hak etmektedir. Bu dergi aracılığıyla, bilgilerini ve deneyimlerini paylaşan ve kendilerini daha da geliştirme yolunda ilerleyen TOBB ETÜ Hukuk Fakültesi öğrencilerini candan kutluyor, başarılar diliyorum.

TOBB ETÜ Hukuk Fakültesi Dekanı
Prof. Dr. Çiğdem KIRCA

Topluluk Başkanından

TOBB ETÜ Hukuk Topluluğu tarafından çıkartılan Tüze Hukuk Dergisi'nin bu dönemki sayısı ile karşınızdayız. Tüze Hukuk Dergisi; 2017 yılından beri varlığını sürdüren, bugün itibariyle çıkarttığı sayı çift haneli sayılara ulaşmış, yüzlerce tiraja sahip olan ve en önemlisi TOBB ETÜ Hukuk Fakültesi öğrencilerinin yani bizlerin en kıymetli hazinelerinden birisi haline gelmiştir. Dinamik ve nitelikli bir vizyonla çalışmalarını TOBB ETÜ çatısı altında sürdüren Hukuk Topluluğumuzun gözdesi ve en fazla emek harcadığı faaliyeti hiç şüphesiz Tüze Hukuk Dergimizdir. TOBB ETÜ Hukuk Topluluğu olarak resmi yayın organımız olan Tüze Hukuk Dergisi için yegane amacımız bu değerli çalışmaların, bundan yıllar sonra da istikrarını koruyarak devam etmesini sağlamak ve mümkün olduğunca çok daha fazla okurla buluşabilmesine aracı olmaktır. Çalışmalarımızın bu doğrultuda hız kesmeden devam edeceğini belirtirken aynı zamanda bu güzel ve değerli oluşumu asıl meydana getiren Tüze Hukuk Dergimizin pek kıymetli Yayın Ekibine de buradan teşekkürlerimi iletmeyi bir borç bilirim.

TOBB ETÜ Hukuk Topluluğu, TOBB ETÜ Hukuk Fakültesi öğrencileri tarafından kurulmuş bir öğrenci topluluğudur. Başta TOBB ETÜ öğrencileri olmak üzere tüm hukuk fakültesi öğrencilerine hizmet etmeyi ve de Ankara'nın ve ülkemizin en aktif ve en etkili öğrenci kulübü olmayı, gerçekleştirdiği yüksek nitelikli ve nicelikli faaliyetleriyle kendisine amaç edinmiştir. Kurulduğu günden bu yana hukukun güncelliğine ve hukukçunun sosyalliğine olan inancıyla üyelerimizin akademik ve kültürel gelişimlerine her alanda yaptığımız çeşitli etkinliklerle katkıda bulunmak topluluğumuzun kuruluşundan beri en büyük gayemizdir. Bu uğurda yaptığımız geleneksel hale gelen Hukukta Kariyer Günleri, Hukukçusu Olmak, Akademix etkinlikleri başta olmak üzere birçok etkinliğimizde kariyer basamaklarımızı şekillendirmeye çalışıyoruz. Ayrıca sosyal medya kullanımının bu kadar arttığı dijital mecralarda farkımızı Instagram, Twitter ve LinkedIn haricinde Spotify'daki kanalımızda podcast yayınlarımızla ve YouTube yayınlarımızla göstermeye gayret ediyoruz. Hukukun birçok alanına dokunmaya çalıştığımız marka etkinlikler gerçekleştirerek sadece kendi üniversitemiz bünyesindeki öğrencilerle değil, Ankara'daki ve tüm Türkiye'deki hukuk öğrencileriyle, avukatlarla, bürokratlarla, akademi ve mahkeme mensuplarıyla temas halinde bulunmayı amaçlıyoruz. Bu kapsamda, Türkiye'deki tüm hukuk toplulukları ile iletişim halinde olmaya gayret gösteriyor ve ortak etkinliklerimizin planlamasını, hazırlığını yapıyoruz. Ayrıca meslek örgütlerine, kamu kurumlarına ve yüksek mahkemelere gezi ve ziyaretler düzenliyor ve de akademik fayda güden ilişkiler kurmaya çalışıyoruz. En nihayetinde bir öğrenci kulübü olmamız hasebiyle sadece akademik etkinlikler düzenlemiyor; derslerden bir nebze uzaklaşmayı sağlayan eğlenceleri, kültürel ve sosyal etkinlikleri de eksik etmiyoruz. Ek olarak, üyelerimizle beraber yürüttüğümüz sosyal sorumluluk projelerimizle yardımlaşma bilincimizi canlı tutarak ihtiyaç sahibi kesimlere bir el de biz uzatıyoruz.

Katılımlarını hiçbir etkinliğimizden eksik etmeyen, bize yaratıcı fikirleriyle ilham olan topluluğumuzun tüm üyelerine ve fikirlerimizi gerçeğe dönüştürmek için her bir mensubu canla başla çalışan TOBB ETÜ Hukuk Topluluğu Yönetim Kurulu Üyelerimize ve Aktif Üyelerimize buradan da bir kez daha teşekkür etmek isterim. Topluluğumuzun yıllar içerisinde bu noktaya gelmesinde en ufak emeği geçen herkesi bu ailenin bir üyesi sayıyor, hali hazırdaki yönetim kurulu olarak çok daha ileriye hep beraber yürümek için son derece hevesli olduğumuzu belirtmek istiyorum. Yönetim Kurulu Başkanı olarak TOBB ETÜ Hukuk Topluluğu ailesinin her bireyini saygıyla selamlıyor, Tüze Hukuk Dergisini elinde bulunduran herkese keyifli okumalar diliyorum. Nice yeni sayılara...

TOBB ETÜ Hukuk Topluluğu Başkanı
Mustafa Kaan SİĞİRCİ

Bizlerden

Tüze Hukuk Dergisi olarak siz kıymetli okurlarımızın karşısına çıktığımız ilk sayımızdan itibaren değişen, gelişen ve her geçen gün adından daha çok söz ettirerek büyüyen bir dergi olmakla birlikte; önümüzdeki süreçte de dinamik, objektif, kendine hukuk dünyasında daha çok yer edinen bir dergi olmak için çabalıyor ve yayın ekibi olarak hep beraber çalışmaya devam ediyoruz.

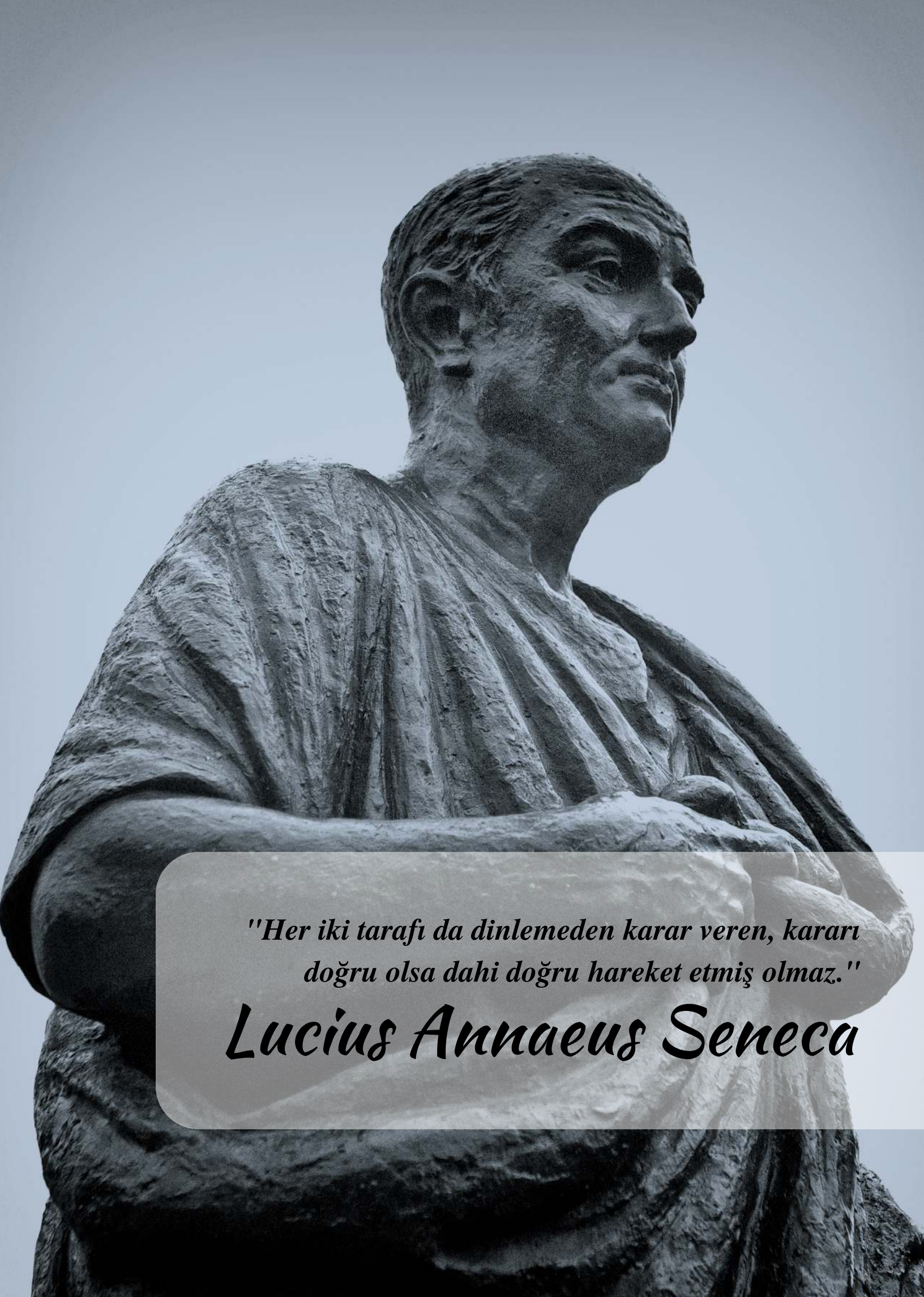
Amacımız fikirlerimizi, araştırmalarımızı, incelemelerimizi ve kendimizden size aktarmak istediklerimizi “hukuk” ile anlatmaktır. Yarının hukukçuları olarak “Tüze Hukuk Dergisi” çatısı altında entelektüel birikimimizi artırmak, sağlamış olduğumuz birikim çerçevesinde üretmek ve bunları size aktarmak için çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Sokrates’in “Bilgi ruhun gıdasıdır” dediği gibi bizler de bilginin kıymetini ve önemini biliyor, ruhlarımızı ve zihinlerimizi bilgiyle buluşturmak adına bu yolda durmadan ilerliyoruz.

Tüze Hukuk Dergisi Yayın Ekibi olarak hukukun zengin denizinde barınan her konuya, ayrıca sanat, edebiyat, tarih gibi birçok alana temas ederek zihin ürünlerimizi ortaya koymak, bilgi ve entelektüel birikime önem veren genç hukukçular olarak bu ürünleri göz bebeğimiz Tüze Hukuk Dergisinde siz değerli okurlarımıza sunmaktan büyük mutluluk ve kıvanç duyuyoruz. Dergimizin içeriği, alanında uzman saygıdeğer hukukçuların röportajları, yayın ekibimizin güncel hususlara yahut çeşitli hukuki konulara yönelik araştırma ve inceleme yazıları, kitap-film tanıtımları, kültür-sanat bölümü ve TOBB ETÜ Hukuk Topluluğumuzun etkinliklerinin duyurulduğu birçok bölümden oluşmaktadır.

Bu yolda ilerlerken kıymetli destekleriyle bizlerin yanında olan başta TOBB ETÜ Hukuk Fakültesi Dekanlığı olmak üzere değerli hocalarımıza ve resmi yayın organı olduğumuz TOBB ETÜ Hukuk Topluluğu’na teşekkürü borç biliriz.

Son olarak, göz bebeğimizin 12.sayısını çıkarmanın iftihar ve mutluluğuyla, geçmişte yaptıklarımızı geleceğimize düstur edinerek, emeğimizin sonucunu dergimizin her zerresinde hissederek ortaya çıkaracağımız daha nice sayılarımızda sizlerle buluşmayı temenni ediyor ve siz kıymetli okurlarımızı dergimizin sayfalarında keyifli bir yolculuğa uğurluyoruz.

Tüze Hukuk Dergisi Yayın Ekibi Adına
Doğukan COŞKUN

"Her iki tarafı da dinlemeden karar veren, kararı doğru olsa dahi doğru hareket etmiş olmaz."

Lucius Annaeus Seneca

"Akademisyenlik Mesleği Üzerine"

**TOBB EKONOMİ VE TEKNOLOJİ ÜNİVERSİTESİ
HUKUK FAKÜLTESİ DEKAN YARD.**

Doç. Dr. Sn. Orhan Ersun Civan

1. Akademisyen olmaya nasıl karar verdiniz? Bu mesleğe başlarken idealleriniz nelerdi?

Öncelikle hukuk mesleklerini gözlemlemek istedim. Aklımda başka imkanların kalmasını istememiştim. Bu noktada da çoğu hukuk fakültesi mezununun yaptığı gibi avukatlık stajını başlattım. Aslında avukatlığı çok da sevdim, bu esnada dava dilekçelerinde doktrinden atıflar veriyordum. Sonuçta hiçbir hukuki bilgi olmadan dilekçe yazacaksam, o zaman hukuk fakültesini neden tamamladım diye düşünüyordum. Belki de bu düşüncelerin etkisiyle en sevdiğim alanda yüksek lisans yapmaya karar verdim: iş ve sosyal güvenlik hukuku :) Yüksek lisans eğitiminde de verilen ödevleri yapmak bir zorluk gibi gelmemişti. Bunun üzerine hayat boyu öğrenci olmak, öğrenmek için de gelir elde etmek fikri, akademisyenlik düşüncesini desteklemeye başladı. Ancak akademisyenliği meslek olarak seçmemde asıl etken olan husus, yeni hukukçu neslinin yetişmesine katkı sağlamanın ne kadar saygın olduğu düşüncesi olmuştur. Böyle bir mesleğin mensubu olmak benim için en büyük değerlerden biri haline geldi.

Tüm akademisyenlerin ortak amacı olan araştıran, güncel gelişmeleri takip eden, öğrenen bir akademisyen olmanın yanı sıra en büyük idealim aynı zamanda öğrendiklerimi öğrencilere en iyi şekilde aktarmaktı. Elimden geldiğince de bu idealimi gerçekleştirmeye çalışıyorum. Zira kendim de öğrenci olduğum yıllarda fakültede unutmadığım hocalar, her zaman öğrencinin ilgisini ayakta tutabilen, anlatımıyla bize de dersi sevdiren hocalar olmuştu. Bu ideali yerine getirebilmek için her zaman kendimi güncellemem gerektiğini bildiğimden, yeni konuları öğrenmek ve araştırmak için elime geçen her fırsatı değerlendirmeye çalışıyorum.

2. Bir akademisyenin kariyerindeki en önemli zaman dilimlerinden biri olan doktora sürecinde en zorlandığınız hususlar nelerdi? Bu süreçten geçmekte olan veyahut geçecek olan genç meslektaşlarınıza nasıl tavsiyeler verirsiniz?

Doktora süreci üç aşamada ele alınabilir. İlki, yüksek lisans aşamasıyla da ortak olan ders aşamasıdır. Bu aşamada yüksek lisanstan elde edilen tecrübeler çerçevesinde genç meslektaşlarımıza kendilerine verilen ödev konularını özenle seçmelerini, yüzeysel konulardan daha teknik ve derinleşebilecekleri araştırma başlıklarına yoğunlaşmalarını öneririm. Diğer bir deyişle seçilen ödev konularının yayın yapma potansiyeli taşıması kanaatimce önem kazanmaktadır. Ayrıca genel konu başlıklarının tercih edilmesi halinde, var olan tartışmaların tekrar edilmesi, yeni bir bakış açısı kazanılmaması tehlikesi mevcuttur. Bu nedenle kendilerini geliştirebileceklerini düşündükleri, yurt dışında da ele alınan konular üzerinde durulması isabetli olacaktır.

İkinci aşama yeterlilik aşamasıdır. Yeterlilik aşaması, yeni bir bilginin üretilmesinden ziyade, hukuk temelindeki eksikliklerin tamamlanmasına hizmet etmektedir. Bu nedenle sorumlulukları kapsamına giren konularla ilgili temel kitapların çok iyi bir şekilde çalışılması gerekmektedir. Zira yeterlilik aşamasında jüri üyelerinin soruları karşısında, en temel tartışma başlıklarıyla ilgili yapacağınız fahiş hata meslek hayatınızı ve size bakışı olumsuz yönde etkileyecektir.

Dolayısıyla çalışmaya muhtemel sınav tarihinizden çok önce başlamalı ve vaktinizin çok büyük bir kısmını yeterlilik sınavına hazırlanmak için ayırmalısınız. Akademisyenlik mesleğinde olan adaylar bu zamanı ayırabilecekse de, bir yandan avukatlık ya da hakim-savcılık yaparken bu sürece hazırlanmak ilave bir özveri gerektirecektir.

Üçüncü aşama ise tez yazım aşamasıdır. Tez konusu seçimi kanaatimce en önemli süreçtir. Tez konusunu ne seçerseniz seçin, mutlaka severek çalışacağınız bir konu başlığı olmalıdır. Ayrıca yurt dışındaki kaynaklar da fikir verebileceğinden, yabancı ülkelerde de önem taşıyan bir konunun belirlenmesi yerinde olacaktır. Tez yazım aşamasında her gün 15 dakika bile olsa tezinizle ilgili araştırma yapmanız, bir makale ya da kitabı okumanız, yormadan sizi tezin sonucuna ulaştıracaktır. Zira 15 dakika diye başlayıp, iki veya üç saat çalıştığım dönemler çok olmuştur. Bu nedenle kendimize aşırı yüklenmeden, gerçekçi hedefler belirleyerek tez yazım aşamasını tamamlamak mümkündür.

3. Yurtdışında yüksek lisans veya doktora yapmak isteyen öğrencilere ne tavsiyeler verirsiniz?

Öğrencilerimizin bir kısmıyla yaptığımız görüşmelerde yurtdışında yüksek lisans yapma isteklerini hep dile getirdiklerini görmekteyim. Bu konuda yüz yüze görüşmelerde de belirttiğim üzere, önem taşıyan husus arkadaşlarımızın kariyer planlarıyla ilgili olacaktır. Yurtdışında yüksek lisans, orada yaşamak ve yerleşmek için bir basamak olarak mı seçeceksiniz, yoksa tekrar ülkemize dönme niyetiniz olacak mıdır?

Yurtdışında yaşamak amacıyla böyle bir adım atıyorsanız, arkadaşlarımız sevdiği ve ilgi duyduğu herhangi bir hukuk alanında açılan yüksek lisans programlarını tercih edebilirler. Bununla birlikte amaçları tekrar ülkemize dönmekse, bu gibi durumlarda ülkemize özgü düzenlemelerin ağırlıkta olduğu, sık değişen alanlarda yurt dışında yüksek lisans yapmalarını önermem.

Bu gibi durumlarda daha evrensel değerleri olan hukuk dallarını seçebilirler. Kendi uzmanlık alanından hareket edecek olursak, iş hukuku ve özellikle de sosyal güvenlik hukuku daha yerel bir alandır. Yurt dışında iş hukuku alanında yapacağınız yüksek lisans, o ülkenin düzenlemelerini öğrenmeniz anlamında faydalı olaksa da, ülkemizdeki hukuk sisteminden uzak kalacağınızdan döndüğünüzde beklediğiniz oranda bir katkının söz konusu olmadığını da fark edebilirsiniz. Bu nedenlerle kendi alanımda olduğu gibi benzer hukuk disiplinleri bakımından ülkemizde yüksek lisansa başlamanız, ancak bilhassa tez yazım aşamasında çeşitli burs programlarından da faydalanarak yurt dışına gitmenizi öneririm. Bu sayede ülkemizdeki düzenlemelerden ve tartışmalardan uzak kalmamış olacaksınız.

4. Yüksek lisans veya doktora aşamasında çalışma alanı ve konu belirleme noktasında dikkate alınması gereken hususlar neler olmalıdır? Siz iş hukuku alanında uzmanlaşmaya nasıl karar verdiniz?

Bu soruyu iki boyutuyla ele almak gerekmektedir. İlki uzmanlaşmak istediğiniz alanı nasıl seçeceğiniz şeklinde algılıyorum.

Hukuk fakültesindeki öğrencilik yıllarını iyi değerlendirmeniz önem taşımaktadır diye düşünüyorum. Yıllar içerisinde hukuk alanındaki çeşitli dalları gözlemleme fırsatına kavuşuyoruz. Benim de yıldan yıla uzmanlaşmak istediğim alanlar değişti. Ancak ne zaman ki, dördüncü sınıfta iş hukuku dersini almaya başladım, o andan itibaren tüm algım bu hukuk dalına yönelmişti. Tabii bunda dersi anlatan hocamızın katkılarını ve iş hukukunu sevdirmesini de göz ardı etmemek gerekmektedir. Bu vesileyle sayın Hocama saygılarımı iletmek isterim.

İş hukuku alanında beni cezbeden bir husus ise durağan olmaması, dinamik olmasıydı. Toplumdaki tüm değişimlerden anında etkilenmekte, yapılan düzenlemeler sosyal hayatta kendisini hissettirmektedir. Kaldı ki, yaşamımızın büyük bir kısmı da işimizle ilgili veya işyerinde geçmektedir. Bu nedenle az veya çok hepimizi ilgilendiren bir alan olarak iş ve sosyal güvenlik hukuku, ilk zamanlarda olduğu gibi, halen ve hatta giderek daha da fazla bende araştırma ve öğrenme isteği uyandırmaktadır. Özetlemek gerekirse, arkadaşlarımıza sevdiklerini fark ettikleri ve ömür boyu çalışabilecekleri bir alana yönelmelerini öneririm.

Bununla birlikte sorunun ikinci bölümü ise seçtikleri alanda çalışacakları alt başlıkları nasıl belirledikleri ile ilgili görünmektedir. Bu konuda oldukça geniş bir imkana sahibiz. Bir yargı kararı okuduğunuzda dahi, incelenmesi gereken birden fazla alt başlık aklınıza gelebilir. Bununla birlikte uluslararası kuruluşların raporları güncel konularla ilgili tartışılacak hususlar hakkında fikir verebilir. Ancak çalışmak istedikleri alt başlıkları belirlerken, daha önce yapılan çalışmaları tekrardan kaçınacakları ve gerçekten katkıda bulunabilecekleri tartışmalı konulara yönelmeleri çok daha değerli olacaktır.

5. Yabancı dil konusunda bir öneriniz olur mu? Hangi yabancı dilleri öğrenmek hukuk dalında akademisyenlik yapmak isteyen öğrenciler için sizce faydalı olacaktır?

Öncelikle şunu vurgulamak gerekmektedir; hangi yabancı dil olursa olsun farklı bir hukuk sisteminin düzenlemeleri hakkında fikir edinebilmek önem taşımaktadır. Bununla birlikte önceliğimiz yabancı ülke vatandaşlarıyla iletişim kurmaksa ki, yurtdışına sempozyumlar ya da araştırma faaliyetleri için gidecek olursanız mutlaka iletişim kurmanız gerekecektir, İngilizceyi çok iyi bir şekilde öğrenmek isabetli olur.

İngilizce öğrenmek veya akıcı konuşmak ise tek başına hukukta akademik kariyer yapmak veya iyi bir akademisyen olmak için kanaatimce yeterli olmayacaktır. Zira ülkemiz hukuk sistemi, Kıta Avrupası ülkelerinin düzenlemelerine dayanmaktadır. Bu nedenle danışmanlığımızda bulunan öğrencilerimize de tavsiye ettiğim üzere Almanca ya da Fransızca öğrenmek, kariyerinizdeki gelişimi hızlandırabileceği gibi, ilk elden ilgili hukuk sistemlerindeki tartışmaları öğrenme olanağına kavuşmanız bakış açınızı ve algınızı da genişletecektir.

6. Akademisyenlik mesleğini yapmak isteyen hukuk fakültesi öğrencilerinin kendilerinde bulundurmaları gereken vasıflar sizce nelerdir?

Bu soru için şimdiye kadar verdiğim cevaplardan da çeşitli çıkarımlara ulaşmak mümkündür. Bu konuda kanaatimce en önemli olan husus, çalışmayı ve yeni konular öğrenmeyi sevmeleridir.

Diğer bir deyişle verilen araştırma ödevleri ile sunumlar, eğer sırf mezun olmak için geçilmesi gereken zorunlu birer aşama olarak görülmeğe ise akademisyenlik doğru bir tercih olmayacaktır. Temel unsur olduğunu düşündüğüm bu konunun yanında, farklı düşüncelere saygı göstermek, tek taraflı bakmamak, gelişime ve değişime hazır olmak tamamlayıcı özellikler olacaktır. Ayrıca akademisyenlik ideal amaçları konu edinen bir meslek olduğundan, önceliği yüksek düzeyde ücret kazanma isteği olan öğrencilerin diğer mesleklerle yönelmelerini öneririm. Zira hedefi öncelikle yüksek bir kazanç elde etmek isteyenler, akademisyenlik görevlerini ikinci plana atabilirler ki, bu durum gelecek hukukçu neslinin yetişmesi üzerinde de olumsuz etkiye bulunabilecektir.

7. Bir akademisyen çalışma hayatı içerisinde kendisini geliştirmek adına neler yapmalıdır?

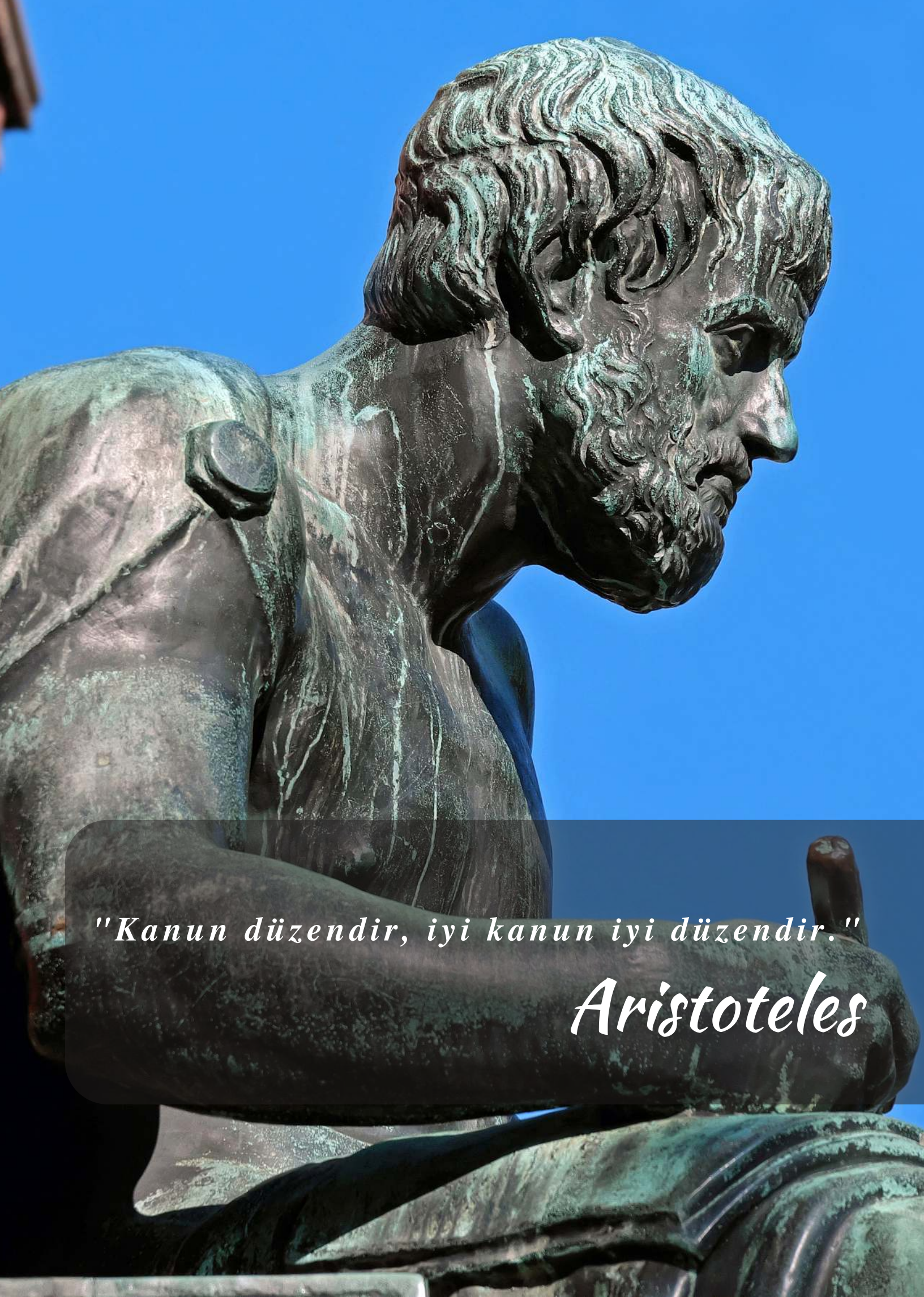
Bir akademisyenin her zaman güncel kalması gerekmektedir. Yeni yayınları ve kararları incelemeyi bırakırsanız, ne kadar yetenekli de olsanız, ne kadar yabancı dile hakim de olsanız geri kalmaya başlarsınız. Bu kapsamda özellikle ülkemiz açısından en azından her gün resmi gazeteye bakmayı alışkanlık haline getirmek gerekmektedir. Bu sayede hem güncel yasal düzenlemeleri hemen öğrenme, hem de Anayasa Mahkemesinin çalışma alanınızla ilgili özellikle bireysel başvuru kararlarını doğrudan inceleme olanağına kavuşmuş olacaksınız. Bu bile önemli bir katkı sağlayacaktır. Ayrıca günümüzde bilgiye erişim oldukça kolaylaştı.

Bu nedenle internet üzerinden ücretsiz ulaşabileceğiniz alanınızla ilgili dergilerin son sayılarını incelemeniz, yargı kararlarını okumanız yeni fikirler edinmenizi kolaylaştıracaktır. Tabii yüksek lisansınızı ya da doktoranızı yaptığınız üniversitenizin üye olduğu veri tabanlarından yararlanmanız, ücretli içeriklere de hızlıca ulaşmanızı sağlayabilecektir. Bu bakış açısıyla da yüksek lisans veya doktora yapmayı hedeflediğiniz üniversiteleri önceden araştırmanızı öneririm.

Bu bağlamda yeni teknolojilerden de yararlanmak, gelişim sürecinizi hızlandırabilir. Şu an zaman zaman yapay zeka teknolojilerinden nasıl faydalanabileceğimi ben de araştırmaktayım. Doğru sorularla, istediğiniz cevaplara daha hızlı ulaşabilmeniz olanaklıdır.

Son olarak eğer ülkemizde akademisyen olmayı hedeflemekteyseniz, akademik hayatınızın belli bir döneminde, özellikle doktora tezi yazım aşamasında, araştırma amacıyla kısa da olabilir ama tercihen en az altı ay ile bir yıl arasında yurtdışında bulunmanızı öneririm. Bu esnada bütün vaktiniz size ait olduğundan, zaman planlaması, kaynaklara erişim, yabancı bir ülkede yaşama deneyimi size farklı yetkinlikler kazandırabilecektir.

teşekkürlerimizi sunarız...

"Kanun düzendir, iyi kanun iyi düzendir."

Aristoteles

T.C. CUMHURBAŞKANLIĞI İDARİ İŞLER BAŞKANI

Sn. Dr. Metin Kıratlı

1. Öncelikle sizi tanımak isteriz. Metin Kıratlı kimdir? Bugüne kadarki kariyer yolculuğunuzu sizlerden dinleyebilir miyiz?

14 Şubat 1969'da Konya Ereğli'de doğdum. İlk ve orta öğrenimimi Konya Ereğli'de tamamladım. 1986 yılında Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesini kazandım ve 1990 yılında mezun oldum. Mezuniyetten sonra yaklaşık 9 ay avukatlık stajı ve bunun ardından 3 yıl hâkimlik stajı yaptım. Yurdumuzun değişik yerlerinde sırasıyla Sivas Ulaş, Van Çaldıran, Isparta Yalvaç ve Antalya Manavgat'ta olmak üzere yaklaşık 11 yıl kürsüde hâkimlik görevini icra ettim. Daha sonra Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğüne Tetkik Hâkimi olarak görevlendirildim. Burada 4,5 yıl tetkik hâkimliği, 2,5 yıl daire başkanlığı, 1 yıl genel müdür yardımcılığı ve 3 yıla yakın bir süre de Ceza İşleri Genel Müdürü olarak görev yaptım. 2014 yılında Sayın Cumhurbaşkanımız bizi Cumhurbaşkanı Genel Sekreter Yardımcısı olarak görevlendirdi. 4 yıl süren bu görevimin ardından 2018 yılında Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'ne geçilmesiyle birlikte Sayın Cumhurbaşkanımızın tensipleriyle İdari İşleri Başkanı olarak atandım. Bu yılki seçimlerden sonra da Sayın Cumhurbaşkanımız bu görevin yeniden şahsıma tevdi edilmesi yönünde iradesini ortaya koydu ve şu an Cumhurbaşkanlığı İdari İşler Başkanı olarak görevimi sürdürmekteyim.

2. Sizi hukuk fakültesine yönlendiren ve hâkim olma kararını verdiren etkenler nelerdir?

Aslında ben hukuk fakültesi tercih etmek istememiştim. Bizim zamanımızda üniversite yerleştirme sınavına girmeden aylar önce tercih yapıldı sonrasında sınava girilerek alınan puana göre yerleştirme yapıldı. O dönemde 18 tane tercih yapılabilirdi ve Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi benim on birinci ve son tercihimdi. Yani aslında hukuk fakültesini adeta boşta kalmamak için tercihlerime yazmıştım. Ben daha sınavdan çıkar çıkmaz Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesini kazanacağımı anlamıştım. Ancak tabi hukuk fakültesine girdikten sonra bu tesadüfün beni doğru bir yere getirdiğini fark ettim ve hukuk fakültesinde okumaktan büyük bir keyif aldım.

Hâkim olmaya gelince de söylemem gerekir ki ilk başlarda hâkimlik yapmak istemiyordum. Akademisyenlik yapmak istiyordum. Fakat o dönem asistan olarak üniversiteye giremedim ve rahmetli babamın hâkim olmamı çok istemesi üzerine hâkimlik sınavına girdim. Hiç çalışmadan sınava girmeme rağmen çok yüksek bir puan aldım. Aslında çalışmamamın sebebi de hâkim olmayı istememenden kaynaklanıyordu. Daha sonrasında sınavdan da yüksek bir puan alınca mülakata girdim ve mülakatı da başarıyla geçerek hâkimlik mesleğine adım atmış oldum.

3. Kariyer yolculuğunuza baktığımızda hâkimlik mesleği ile başlayıp daha sonrasında bürokrasiye geçişiniz ile beraber şu an bürokrasinin en üstünde yer aldığınızı görmekteyiz. Bürokrasinin içerisinde yer alan ve kademe kademe yükselen bir hukukçu olarak hukuk fakültesi mezunu olmanın ve bir hukukçu olmanın size nasıl faydası oldu ve türden avantajlar sağladı?

Öğrenciyken bana en çok sorulan sorulardan birisi de (belki sizler de çok denk gelmişsinizdir) bu kadar kanunu ve kitapları nasıl ezberliyorsunuz? sorusuydu. Oysa hukuk ezbere dayalı bir sistem değildir. Aslında hukuk bir yorum sanatıdır. Dolayısıyla bir hukukçunun hukuk fakültesinde okurken elde ettiği en büyük kazanımın o yorum sanatının değişik türlerini benimseyerek hayatına aktarabilmesi olduğunu düşünüyorum. Hukuk fakültesi sayesinde öğrendiğim yorum yapabilme sanatının bana çok katkısı olduğu, ufkumu açtığı, olaylara hep geniş pencereden bakabilmemi sağladığı ve bunu bir yaşam tarzı haline getirttiği kanaatindeyim. Tabi bu tek başına yeterli değil.

Bunun dışında hukukçunun kendini geliştirmesi de çok önem arz etmekte. Benim genel olarak kendi çevremde ve genç kardeşlerimde de gördüğüm temel sorun sadece belli bir alana yoğunlaşarak diğer alanlarda kendilerini geliştirmeyi unuttuklarıdır. Oysa insanın kişisel gelişimi çok farklı alanlara, sanata ve bilime ilgi duymasıyla mümkün olabilir. Bence iyi bir hukukçu iyi bir okur, iyi bir şiir dinleyicisi veya iyi bir resim yorumlayıcısı olmalı veyahut iyi bir müzik dinleyicisi olmalı. Çünkü her insan şair, ressam ya da müzisyen olamayabilir. Ancak insan bu alanlara ilgi duyup kendini geliştirebilir ve geliştirmelidir de. Dolayısıyla hukukçu da kendinde bu vasıfları barındırmalı, kendinde çok çeşitli alanlardan esintiler bulundurulmalıdır.

Benim kanaatimce iyi bir hukukçu çeşitli alanlarda kendini geliştirerek farklı konularda fikir beyan edebilmeli ve bilgi sahibi olmalıdır. Son zamanlarda yoğunluktan dolayı ben de bunu yapamadığımı itiraf ediyorum. Ama hayatım boyunca neredeyse haftayı bir kitap bitirmeden geçirmemişimdir. Hukukçu her konuda, her alanda okumalar yapmalıdır. Ben kendimce buna uymaya çalıştım ve tarih, edebiyat, sanat, felsefe, tıp, mimarlık, şehircilik, zooloji, resim, mühendislik, müzik ve heykeltirlik gibi çok farklı alanlarda okumalar yaptım. Bunların hepsinden farklı bakış açıları kazandım. Şunu da unutmamak lazım; bir kişi belli bir konuma gelmişse onu diğerlerinden farklı kılan muhakkak bir özelliği vardır. Bir niteliği vardır ki diğerlerinden ayrılmıştır. Tabi ki bir yere gelmekten daha mühim olan şey ise orada kalıcı olabilmektir. Tesadüfen de bir hedefe ulaşılabilir veya bir konuma gelinebilir ancak orada kalıcı olabilmek belirli niteliklere sahip olmak ile mümkün olur. Dolayısıyla bu da yine insanın kendini geliştirmesi ve kendisinde diğer insanlara nazaran fark yaratabilecek nitelikler bulundurması ile sağlanır.

4. Bahsettiğiniz gibi bir hukukçunun kendini geliştirmesinin yollarından biri de akademik olarak kendini geliştirmek diyebiliriz. Sizin de bir akademik yönünüz olduğunu bilmekteyiz. Akademik kariyeriniz size iş hayatınızda katkıları neler oldu? Akademik gelişim sizce bir hukukçuya neler katar?

Akademik çalışma her şeyden önce insana geniş pencereden bakma özelliği kazandırır.

Ben Hacettepe Üniversitesinde geçtiğimiz dönem doktora öğrencilerine ders verdim. Geçmiş yıllarda da Yıldırım Beyazıt Üniversitesinde yüksek lisans öğrencilerine ders anlatmıştım. Bu dersler sırasında bir şeyi fark ettim. Yüksek lisans yapan öğrencilerin birçoğunun sadece 'yüksek lisans yapmış olmak için' eğitim almaları sebebiyle, yüksek lisansın akademik çalışma anlamında çok verimli olmadığını düşünüyorum. Doktora yapanlar ise kendi ilgi alanlarında yoğun çalışmalar yapmalarından ve o alana doğrudan yönelmelerinden dolayı daha fazla bilgi sahibi olabiliyorlar. Bu anlamda bilgi hazinesini güçlendirmek için akademik çalışmaların önemli olduğu kanaatindeyim.

Ancak akademik çalışmanın yanı sıra bir hukukçunun mutlaka iyi derecede yabancı dil bilmesi gerektiğini düşünüyorum. Bizim zamanımızda yabancı dile gereken önem verilmediğinden dolayı üniversite yıllarımda ya da mesleğe ilk başladığım yıllarda yabancı dil öğrenemedim. Daha sonrasında yabancı dilin önemini fark etmem ile birlikte kırklı yaşlarımda iyi derecede akademik anlamda kullanabileceğim bir yabancı dili öğrenebildim. Dolayısıyla akademik hayata girişte ister istemez iyi derecede yabancı dil öğrenmek durumunda kalınacağından akademik gelişimin bu anlamda da önemli olduğunu düşünüyorum. Benim şahsi görüşüme göre her hukukçunun muhakkak Almanca bilmesi gerekir. Çünkü kullandığımız kaynakların büyük bir kısmı Almanca kaynaklardan oluşuyor. Almancanın dışında da mutlaka iyi derecede İngilizce öğrenilmeli. Bir akademisyen arkadaşımız bu konuda "Hukuk, Almanca öğrenilir ve İngilizce anlatılır." derdi. Dolayısıyla, her hukukçunun bu iki dili çok iyi biliyor olması gerekir. "Bir lisan bir insan, iki lisan iki insan" sözünün manası gereğince de yabancı dil bilmek farklı insanlarla doğrudan iletişime geçebilmeyi sağlar ve farklı görüşleri öğrenebilme imkânı sağlar.

5. Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemine geçilmesiyle birlikte şu an görev yapmış olduğunuz Cumhurbaşkanlığı İdari İşler Başkanlığı makamının ilk temsilcisisiniz. Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi içerisinde Cumhurbaşkanlığı İdari İşler Başkanı'nın yetki kapsamı nedir? Ayrıca Türkiye'ye ve ülkemizin dünyadaki konumuna bakıldığında Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminin nasıl etkileri olmuştur?

Cumhurbaşkanlığı İdari İşler Başkanlığı, eski Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteri ile Başbakan Müsteşarının birleşiminden oluşan bir makamdır. Türkiye'de idarenin başıdır ve aynı zamanda bütün Bakan Yardımcılarının da amiri olarak kabul edilir. Dolayısıyla ülkenin tüm sağlık, güvenlik, ekonomi, adalet, spor, kültür ve tarım gibi alanların tümüyle ilgilenen Cumhurbaşkanlığındaki birimdir. Bütün bakanlıklardaki bürokrasiyi de yöneten ve yönlendiren makamdır.

Tabi bizim başkanlık sistemimiz diğer ülkelerden farklılık arz eden, kendine özgü bir sistemdir. Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, ne Amerika'daki başkanlık sistemine ne Fransa'daki yarı başkanlık sistemine ne de Dünyadaki diğer örneklerle benzemiyor. Bu yönüyle de tamamen kendine has bir yapısı ve sistemi bulunmaktadır. Bürokrasiyi hızlandıran temelde iyi kurgulanmış bir sistem. Ancak şu anda istenilen seviyede olduğunu düşünmüyorum. Bunun temel sebeplerinden birisi de yöneticilerin ve bürokratların parlamenter hükümet sistemiyle yetişmiş ve bu yönetim sistemine alışmış yöneticiler olmasıdır. Dolayısıyla yönetim sistemindeki değişikliği öngören bu zihinsel geçişi sağlamak çok kolay olmuyor. Bu sistemin daha iyi işleyebilmesini sağlayabilmek adına hem politikacılar hem de bürokratlar olarak bu zihinsel geçişi sağlamak durumundayız. Bizim de aslında temel mücadelemiz bu konuda yoğunlaşmakta. Bu da bir anda gerçekleşebilecek bir durum olmadığından belirli bir zamana ihtiyaç olduğunu düşünüyorum.

6. Son olarak hukukçu adaylarına, genç hukukçulara vereceğiniz tavsiyeler neler olur?

Aslında biraz önceki soruların içerisinde de birçok tavsiyede bulundum. Ancak bu tavsiyeleri bir araya getirmek gerekirse, az önce de bahsettiğim gibi bir hukukçu mutlaka daha üniversiteyi bitirmeden en azından iki yabancı dili en iyi seviyede öğrenmelidir. Hukukçular için bu yabancı dillerin Almanca ve İngilizce olmasının çok katkısı olacağından söz etmiştim. Günümüzde imkânlar çok arttı. Hem doküman hem de kurs olarak birçok imkân bulunmakta. Bu nedenle öğrencilerin yapması gereken sadece çalışmak ve kendilerini geliştirmek olmalıdır.

Hukukçu aslında iyi bir şiir dinleyicisi, iyi bir edebiyat yorumcusu, iyi bir felsefeci olmalıdır. Çünkü bir avukat olduğunuzda dilekçe yazıyorsunuz, bir hâkim olduğunuzda karar yazıyorsunuz. Bu dilekçelerin ve kararların her biri edebi ve hukuki yönden kuvvetli, yorum yöntemleri kullanılarak gerekçelendirilmiş olmalıdır.

Hukukçu her zaman kanunu birebir uygulayan insan değildir, yorum sanatını en iyi şekilde kullanarak duruma ve olaya göre uygulayabilen insandır. Burada bir anekdotu paylaşmak isterim. İdare hukuku hocamız Yıldırım Uluer vardı. Hocamız bazı sınavları test usulü yapardı. Sınavdan sonraki haftada ise soruları tek tek sınıfa sorar ve her şıkki işaretleyenler için bunun gerekçelerini anlatmasını isterdi. Bu yöntem ile bir soruda farklı şıkları işaretleyen öğrenciler neden o cevabı verdiklerini anlatırlardı. Sonucunda bir bakardık ki her soru için birden fazla doğru cevap çıkmış. Yıldırım hocamız da bize şunu söyledi: Sosyal bilimlerde tek doğru olmaz. Önemli olan kendinizi nasıl ifade ettiğiniz ve ifadelerinizi nasıl gerekçelendirdiğinizdir. Sizin gerekçeleriniz doğru ise ben bu cevabı da doğru kabul ederim derdi. Bu anlamda da olaylara geniş pencereden bakabilmenin ve gerekçelendirmeyi iyi yapabilmenin bir hukukçu için çok önemli olduğunu düşünüyorum.

"Eğitimli insanlar adaleti ilke edinir ve onu düzenli bir biçimde yürütür; onu alçak gönüllülükle kurar ve sadakatla gerçekleştirir."

Konfüçyüs

HUKUK MÜŞAVİRİ LLM. Av. Sn. Pınar Ersin

1. Öncelikle sizi tanımak isteriz. Pınar Ersin kimdir? Bugüne kadarki kariyer yolculuğunuzu öğrenebilir miyiz?

1994 yılında İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinden mezun oldum. Mezun olur olmaz da Avrupa Birliği'nin hukuki yapısı ile ilgili bir Master programına başladım. Programa kaydolurken benim ilgi alanlarıma hitap edip etmediği üzerinde pek düşünmemiştim; O günlerde Avrupa Birliği gündemde olan bir husustu ve ben de bunun üzerine Master programına başlamış oldum. Bir senelik teori derslerinin ardından da ikinci sene tez aşamasında bıraktım. Bana hiç hitap etmediğini sonradan fark ettim. Eş zamanlı olarak avukatlık stajımı tamamlamıştım ve serbest avukatlığa atıldım. Yaklaşık bir sene boyunca kendi ofisimde çalıştım. Mesleğe yeni başlayan bir avukat olarak portföyüm hatırı sayılır şekilde geliyordu ancak yine de mutlu değildim. Yalnız çalışmak, uzun saatler bir ofiste olmak bana göre değildi. Davranışsal ve deneyimsel öğrenen biri olduğumu düşünüyorum. Bu nedenle işin içine girdikten sonra bana göre olmadığını anlayıp yönümü başka yere çeviriyorum. Kendi ofisimdeki kısa süreli serbest avukatlık deneyimimin ardından Boğaziçi Elektrik Dağıtım A.Ş'nin sözleşmeli avukatı olarak davaları takip ederken bu şirkette bir kadro açıldı ve ben bu kadroya davet olarak girdim. Pozisyonun sunduğu imkanlardan çok bir takım içinde çalışacak olmak fikrini sevmiştim. Sonuçta da bu takıma girdim ve TEDAŞ'ın hukuk müşavirliğinde hem adliye hem de danışmanlık olmak üzere yaklaşık üç yıl çalışma fırsatım oldu. Bu süreç benim için çok hareketli ve öğreticiydi. Hem çok yoğun mesai harcadım hem de çok şey öğrendim. Bu üç seneyi, benim için yorucu ama oldukça güzel geçen bir üç sene olarak anıyorum.

Üçüncü senenin sonunda sürekli aynı tip davalar ve hukuki meseleler içerisinde kendimi tekrara düştüğümü ve mesleki olarak gelişiminin sektöre uğradığını hissetmeye başladım. Siz ilk hareketi düşünce boyutunda dahi olsa başlattığınızda fırsatlar da görünür oluyorlar. Bir hafta sonu o zamanın saygın gazetelerinden birisinin İnsan Kaynakları ekinde bir iş ilanı gördüm. Bu iş ilanı, gayrimenkul sektöründe faaliyet gösterecek yeni bir şirketin kurulduğunu ve mevzuat uzmanı aradığını bildiren bir iş ilanıydı. Bu ilan üzerine görüşmeye gitmeye karar verdim. Tabii Şirketle ilgili ön hazırlığı yapıp gitmiştim. Ve sonuç olarak burada işe başladım. Şirketin yeni kuruluyor olmasının yanı sıra Gayrimenkul Yatırım Ortaklıkları (GYO) da Türkiye'de de yeni yeni oluşuyordu.

Bugün doğal kabul ettiğimiz gayrimenkul sektörünün başlangıç yıllarından yani inşaatçılıktan gayrimenkulcülüğe geçiş zamanlarından bahsediyorum. Yeni gelişen bir sektörde başlangıç aşamasında girip sektörlere beraber mesleği geliştirmek bana çok heyecanlı, bol öğrenmeli ve zevkli bir kariyer hayatı sundu. Birbirini tekrar eden konulardan ziyade dinamik ve gelişen bir süreçti. Hukuk Müşavirliğine, destek ekibi değil de icracı bir fonksiyon atfedilmiş olması da kişisel olarak inisiyatif ve karar alabildiğim bir çalışma ortamı sunduğundan; aynı şirkette uzun yıllar çalışmaktan bir rahatsızlık duymadım.

Çalışma hayatım devam ederken hukukçu olarak kendime koyduğum hedeflerde hep iş insanı olmak yani ticari boyutu da iyi anlamak vardı. Bu isteğimi gerçekleştirmek üzere Ayrıca 2004 yılında İstanbul Bilgi Üniversitesinde Ekonomi Hukuku yüksek lisansı ile ikinci yüksek lisansımı yapmış oldum.

Hayatımın önemli bir kırılma noktası da kişisel gelişim ve psikolojiye duyduğum merakla başladığım Koçluk Eğitimlerinin hayatıma kattığı yepyeni vizyonla başladı. Bu yolda ilerlerken de çok farklı bir network ağının içinde buldum kendimi. Zira sadece eğitim almakla kalmayıp ilgili sosyal gruplara, derneklere üye olup elimden geldiğince öğrenmeye ve katkı sunmaya çalıştım. İnsan kaynakları uzmanları, eğitimciler, psikologlar ile temas kurma imkânım oldu.

Bir şirket için İnsan Kaynakları ve Eğitim Departmanının önemini fark etmem de bu sayededir. Şirket içinde henüz böyle bir departman olmaması, beni bu konuda araştırmaya ve aksiyon almaya motive etti. Nasıl bir eğitim almalıyım diye araştırırken İstanbul Bilgi Üniversitesinde İnsan Kaynakları Yöneticiliği programına kaydoldum ve bitirdim.

GAYRİMENKULDE KADIN LİDERLER PLATFORMU

Fotoğraf: <https://www.epos.com.tr/turkiyede-kadınların-yarıdan-fazlası-hem-ev-hem-de-iş-hayatında-olmak-istiyor/>

Aldığım eğitimin de gücüyle Genel Müdürümün kapısını çalıp İK ve Eğitim Departmanını kurmak istediğimi ilettim. Birkaç ay sonra hem Hukuk Müşavirliği ve hem de İnsan Kaynakları ve Eğitim Departmanını yönetiyordum. Yaklaşık 12 sene kadar da bu şekilde devam ettim. Bir yandan da şirketin iştiraklerinde yönetim kurulu üyeliği yaptım.

Zaman içerisinde Akademik çalışmalarım sonucunda eğitimciliğim devreye girmiş oldu. İçinde bulunduğum sektör kendi içerisinde kendi mevzuatını şekillendiren bir sektör olduğundan ben de bu hususta üniversitelerin gayrimenkul ile ilgili bölümlerinde hukukçu olmayanlara gayrimenkul projesi geliştirmenin hukuki altyapısını anlatıyorum.

2. Geçmişe dönüp bugün tekrardan hukuk fakültesinden mezun olmuş olsaydınız şu ana kadarki kariyer yolculuğunuzda şunu farklı yapardım dediğiniz bir husus var mıdır?

Yine benzer bir yol izlerdim diyebilirim çünkü merak ettiğim, öğrenmek ve gelişmek istediğim her konuda maddi manevi enerji harcamaktan hiçbir zaman çekinmedim ve bu özelliğim beni hep ileriye taşıdı. Yine de bir keşke söylemem gerekirse; belki Ekonomi Hukuku yüksek lisansı değil de MBA yapmayı düşünebilirdim. Çünkü dediğim gibi işin mutfağına da merakım bulunmakta. Ayrıca akademik çalışmalarımı unvanlar olarak destekleyebilirdim.

3. Sizin de bahsettiğiniz gibi çeşitli akademi ve üniversitelerde "Gayrimenkul Yatırımlarının Hukuki Boyutu" konusunda dersler vermektесiniz. Akademik kariyerinizin işiniz üzerindeki etkileri nelerdir? Yüksek lisans yapmanın ve akademik olarak kendinizi geliştirmenin size sağladığı avantajlar nelerdir?

Kesinlikle avantaj sağlıyor. Ben hem üniversiteden mezun olur olmaz yüksek lisans yapmak ile hem de iş hayatına girdikten bir süre sonra yüksek lisans yapmayı tecrübe etmiş birisiyim. Bu nedenle tecrübemden hareketle bir öneri verecek olursam iş hayatına girdikten sonra bir yüksek lisans yapmayı diğerine oranla kesinlikle daha faydalı görüyorum. Benim tavsiyem iş hayatında bir süre geçirdikten sonra; gelişmek istenilen alan belirdiğinde, spesifik olarak o alanda yüksek lisans yapılması olur.

Akademik olarak çalışmanın ve yüksek lisans yapmanın bir hukukçu üzerindeki en büyük etkisi ise hem büyük resmi hem detayı görmeyi kolaylaştırmasıdır. Başarılı bir hukukçudan beklenen de budur bence. Büyük resme bakmadan detayda kaybolursanız olmaz ya da sadece büyük resimde kalırsanız da detayları gözden kaçırsınız ki bizim meslekte sonuçları ağır olur. İşte akademik çalışmalar bu hususta büyük katkı sağlıyor. Aynı zamanda sizin güncel kalmanızı ve gelişmeleri takip etmenizi de sağlıyor. Bu da sizi bir hukukçu olarak her zaman taze tutuyor diyebilirim.

4. Her iki tarafı da deneyimlemiş bir avukat olarak baktığınızda serbest avukatlık ile kurum içi avukatlığı yan yana koyduğumuzda in-house (kurum içi) çalışmanın serbest avukatlığa göre en temel farklılıkları nelerdir?

Bu aslında zor bir soru. Her ikisinin de zor tarafları var. Bu tamamen birey olarak sizin kendinizden, hayatınızdan ve mesleğinizden ne beklediğinizle orantılı değişen bir durum. Öncelikli değerleriniz neler bunu bilmek çok önemli. Ben takım çalışmasını seven birisi olarak; in-house çalışmayı, kendi ofisimde bir takım kurarak değil daha büyük bir ailenin parçası olarak ilerlemek olarak görmüştüm. Ofisimi kapatırken ki motivasyonum da buydu. Bana özgü bir şey. Bir başkası bu tanımlamaları farklı şekilde yapabilir. İş yükünün ve mesleki sorumluluğun hangisinde daha ağır olduğunu dikkate almak da gerekebilir.

Ama tabi ki serbest çalışma hayatındaki zamanını yönetebilme özgürlüğü kurum içi avukatlıkta söz konusu değil. Serbest çalışan avukat arkadaşlarımız hem mavi yaka hem beyaz ya da hem patron olmayı deneyimliyor. İşveren olmanın yükümlülüklerini de üstleniyorlar. In-house olduğunuzda hazır düzen içinde ilerliyorsunuz. Dolayısıyla bahsettiğim gibi bu tercih tamamen kişiye bağlı. Biri diğerine göre daha iyidir ya da kötüdür demek kestirme bir cevap olur. Mentor kimliğimle ile hukukçuluğumu birleştirdiğimde, genç hukukçu arkadaşlara anlatmak istediğim şey de bu aslında. Ne kadar erken yaşta kendilerini ve yaşamdan beklentilerini tanımaya başlarsa; çizecekleri yolu da o kadar rahat oluşturabilirler. Kendi özgün başarı tanımlarını yapabilmeleri de çok önemli. Yaşamda seçenekler çok ve ilerledikçe Yol karşınıza fırsatları çıkarıyor. Görüp görmemek algılarınızın netliği ile alakalı. Yani öz farkındalıkla ilgili bir durum.

5. Kurumların hukuk müşavirliklerinde çalışmak isteyen hukuk fakültesi öğrencilerine vereceğiniz tavsiyeler neler olur? Bu hususta kendilerinde geliştirmeleri gereken vasıflar sizce nelerdir?

Burada ikili bir ayırım yapmak durumundayım. Teknik bilgi ile soft-skills dediğimiz iş hayatında gösterilmesi gereken davranışsal özellikler farklıdır. Teknik bilgi girilen sektöre göre zaten öğrenilmesi gereken bilgidir.

Hukuk fakültesinden ortalama başarı göstermesi, bir öğrencinin mezun olması için yeterli olabilir ancak iyi bir hukukçu olması için yeterli değildir. Günün sonunda seçtikleri alan ne olursa teknik bilgi de o sektöre özgü olacaktır. Fakat davranışsal kodlar, nerede olursa olsun sahip olunması gereken özelliklerdir.

İşte bu davranışsal kodlar zaten benim Türkiye’de hukukçu arkadaşların en önemli ihtiyacı olarak tespit ettiğim ve sosyal sorumluluk olarak hizmet sunduğum alan. Davranışsal kodlara örnek verecek olursak en temeli dinleme becerisidir. Dinleme becerisi gelişmeyen bir hukukçunun başarı şansı yok. İletişim kurarken kendini iyi tanımayan, nasıl iletişim kurduğu hakkında bir fikri olmayan bir hukukçunun başarı şansı yok. Maalesef hukuk fakültesinde bunlar öğretilmiyor, orada sadece teknik bilgi mevcut. Teknik bilgi zaten uzmanlaşmak istenilen alan ne ise onun üzerinde çalışarak gelişebilir. Yabancı dil de bu şekilde. Güçlü bir yabancı diliniz olmalı. Bu teknik özellikler öğrenilirken bir yandan da soft-skills eğitimlerine gitmelerinde çok büyük fayda olacağını düşünüyorum. Ben yakın zamanda bu konuda bir kitap da çıkaracağım, üzerinde çalışıyorum. Malum iş hayatının yoğunluğu istediğim hızda bitirmeme imkân vermesi ancak yılsonuna yetişmesi hedefindeyiz. Ayrıca bu konularda Kurucu Yönetim Kurulu Üyesi olduğum Kurum İçi Avukatlar Derneği’nde eğitimler ve Mentorluk Programları da açmayı planlıyoruz.

İletişim nasıl kurulur, öncelikler nasıl tespit edilir bunları bilmek çok önemli. Çünkü bir hukuk müşaviri günde en azından elli tane e-postaya cevap verir. Toplantılara katılır. Sözlü soruları yanıtlar sunum yapar mütalaa yazar vesaire liste uzun. Bu iş yükünün arasında nasıl sakin kalınır, öncelikler nasıl belirlenmeli, çalışanlarla nasıl iletişim kurulmalı bu tür hususları bilmek çok önemli. Kurumun kapısından girdikten sonra kariyerlerini kurumsalda ilerletmek isteyen biri için teknik bilgi ikinci planda kalırken iş tamamen davranışsal kodlara kalıyor.

6. Böylesine büyük bütçeli şirketlerde bir hukukçu olarak dava değeri çok yüksek olabilen davalar ile karşılaşılması ve bunun yanında yoğun çalışma koşulları olması bilinmekte olan bir durum. Bu sorumluluğu bir hukukçu olarak nasıl karşılıyorsunuz?

Soru sormaktan çekinilmemeli. Az önce dinlemekten bahsetmişim dinlemenin bir kardeşi var, o da soru sormaktır. Bu noktada karşılaşılan zorlukları aşabilmek adına soru sorabilmek ve gereken yerde bilmiyorum ancak araştırırım demek çok önemlidir. Hukukçunun anlaması ve konuya hakim olması gerekir. Daha dinlerken anlamaya başlarız, doğru anlayıp anlamadığını soru sorarak teyit ettiğimizde ise işimiz çabuklaşır. Bu işin teknik tarafı.

Çalışılan kurum ile uyum da çok kıymetlidir. İnsanın değerleri ile uyumlu bir kurumda çalışması halinde zaten iş akışına giriyor. Bazen yapıyorum zannedersiniz ancak yapmaya çalıştığınız ve sonunda ortaya çıkan beklemediğiniz gibi olmaz. Bir hukukçunun ne kadar ve neye evet demesi gerektiğini iyi bilmesi gerekir. Sizden istenilen işlerle ilgili neye evet demeniz gerektiğini iyi bilmelisiniz.

Liderliğin Cinsiyeti Yoktur!

GKLP Başkanı
Pınar Ersin Kollu

GKL GAYRİMENKULDE
KADIN LİDERLER

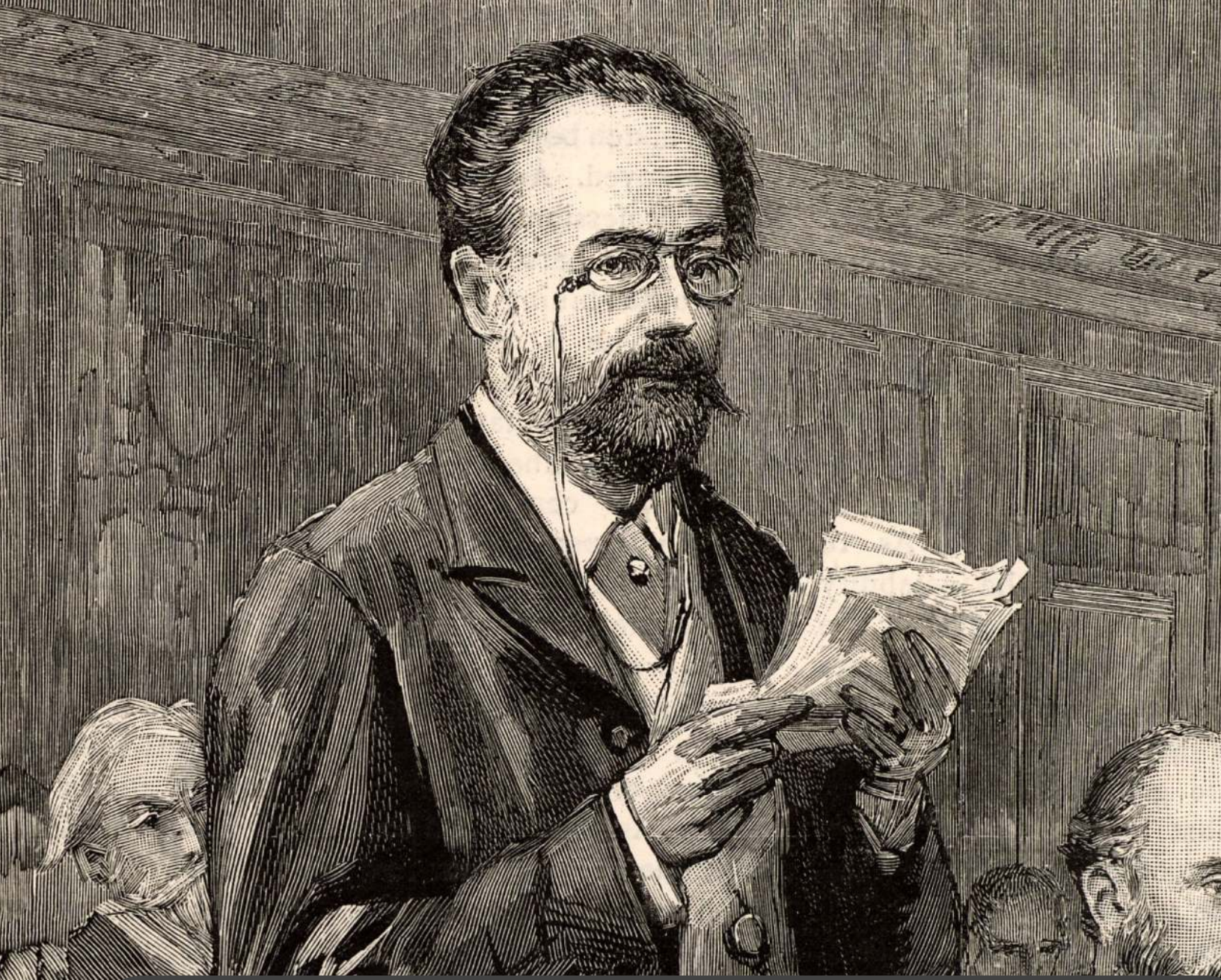
O şirketin misyonuyla, vizyonuyla ve kar elde etme motivasyonu ile uyumlu işler çıkarmak durumundasınız. Ancak iş gereği de dur demeniz gereken yerler de oluyor. Bunu söyleme özgürlüğünüz olan bir yerde çalışıyorsanız sizden mutlusu yoktur. Bunu söyleyemiyorsanız mesleki sorumluluğunuz nedeniyle ağır sonuçlar da doğabilir. Günün sonunda avukatlık serbest yapılan bir meslektir ve kanunu olan ender mesleklerden biridir. Hesap vermek durumundasınız.

Her şeye hayır diyen hukukçu olmak da marifet değildir. Yani, ilk cümleminiz bu olmamalı. Yol arayıp, çözüm üretebilme becerinizi geliştirmelisiniz. Hukukçu olarak çözüm üretebilme üzerine çalışın. İşin sırrı da bence burada.

7. Son olarak, önemli noktalardan birisi de bir kadın olarak iş hayatı içerisinde yüksek profile bulunan bir kişisiniz. Kadın meslektaşlarınıza ve meslektaş adaylarınıza bir tavsiyede bulunmak ister misiniz?

Kurucu Başkanı olduğum Gayrimenkul sektöründe bir kadın platformu var; “Gayrimenkulde Kadın Liderler Platformu”. Yaklaşık 7 senedir gayrimenkul sektöründe beyaz yakalı çalışan kadınların ihtiyaçları gidermek, sorunlarını çözmek ve potansiyellerini ortaya çıkarabilmek için çalışıyoruz. Dolayısıyla iş hayatında kadın erkek rolleri üzerinde kafa yoran çalışan bir hukukçuyum.

Sormuş olduğunuz soruya ben de şu soruyla cevap vermek isterim: Meslektaş kadınların kendilerini kadın olarak tanımladıkları nokta nedir? Bir kadının cinsiyet olarak kadın olmasının ötesinde toplumsal kodların ona yüklediği roller içerisinde iş hayatında kendini nasıl tanımladığı oldukça önemli. Önce bunu fark etmeliler. Çünkü iş hayatında kadın ya da erkek olmak değil de; ne bildiğiniz ve bildiğinizi nasıl aktardığınız önemlidir. Liyakat ön plana çıkar. Sahip olduğunuz teknik bilgi ve davranışsal kodlar anlamında kendinizi ne kadar geliştirdiğiniz önemlidir. Toplumsal kodlarda kadından beklenti o kadar yüksek ki, hepsini birden karşılamaya çalışmak nedeniyle iş hayatında düşüşler yaşanıyor ya da çok büyük fedakârlıklarla ilerleyebiliyor. Dolayısıyla çözüm bulunması gereken yer de yine teknik bilgi ve davranışsal kodları ne kadar geliştirdiğiniz üzerinden oluşmakta. İş hayatında herkes bilgisiyle ve davranışlarıyla vardır, cinsiyetiyle değil.

"Bir kişiye karşı yapılmış haksızlık, bütün insanlığa karşı yapılmış haksızlık demektir."

Emile Zola

THE INSTITUTE
Annual C

ANAYASA MAHKEMESİNİN RKHK 15.MADDESİ KAPSAMINDA İŞYERİNDE ARAMA YAPILMASININ KONUT DOKUNULMAZLIĞI HAKKINI İHLAL ETMESİ KARARI ÜZERİNE

Yazan: Fatih Önürme

Serbest piyasa ekonomisinin benimsendiği Türkiye gibi ülkelerde, pazardaki teşebbüslerin kazançlarını arttırmak için çeşitli politikalar izleyerek tekelleşmeye veya kartelleşmeye çalışması ve rekabeti bozucu sonuçlara yol açması kaçınılmazdır. Ancak, teşebbüslerin bu tip davranışlarını önleyebilmek için 1997 yılında Ankara’da kurulan Rekabet Kurumu, yine aynı yıl yürürlüğe giren 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun ile ilgili kılavuzlar ve tebliğler doğrultusunda önlemler alarak piyasa dengesini korumaya çalışmaktadır. Kurumun bu görevini yerine getirirken iddia edilen ihlali tespit etmek için 4054 sayılı Kanun’un 15.maddesi gereğince teşebbüslerin her türlü mal varlığına ilişkin mahallinde inceleme yapma yetkisi vardır.

Hatta, Yerinde İncelemelerde Dijital Verilerin İncelenmesine İlişkin Kılavuzu, kuruma yerinde incelemelerde gerekli verileri elde etmeleri için verilen yetkilerin kapsamını belirlemekte ve inceleme kapsamındaki verilere ve verilerin tutulduğu ortama müdahale edilmesini teşebbüsün sorumluluğunda tutmaktadır. Böylelikle taşınabilir cihazların teşebbüse ait dijital veri içerdiği tespit edildikten sonra incelemeye tabi tutulmaktadır. Yalnızca tümüyle şahsi kullanıma özgü olduğu tespit edilen taşınabilir iletişim cihazları inceleme konusu yapılamaz. Bu inceleme süreci, her ne kadar gerekli görüldüğü durumlarda kısmen Rekabet Kurumundaki adli bilişim laboratuvarında gerçekleşse de asıl olarak teşebbüslerin her türlü mal varlığına ilişkin mahallerinde örneğin şirket merkezinde, veri depolama alanlarında gerçekleşmektedir. Üstelik, Kurum inceleme yapmak için söz konusu mahallere herhangi bir mahkeme kararına ya da iznine ihtiyaç duyulmaksızın girme yetkisine haizdir. İlgililer ise incelemenin sıhhati için istenen bilgi, belge, defter ve sair vasıtaların suretlerini vermekle yükümlüdür.

Yerinde incelenmenin engellenmesi veya engellenme olasılığının bulunması durumunda sulh ceza hakimi kararı ile yerinde inceleme yapılır. 4054 sayılı Kanun’un 15.maddesinde ifade edilen bu durum, gerekçesinde “İlgili taraflar ise istenilen bilgileri vermedikleri ya da sözlü veya yazılı açıklamadan kaçındıkları veya menkul ve gayrimenkulleri üzerinde inceleme yapılmasına izin vermedikleri zaman ayrıca idari para cezasına da çarptırılabilirlerdir.” denmektedir. Dolayısıyla, hükmün hem tarihi hem de gai yorumuna bakıldığında görülüyor ki kanun koyucu teşebbüsün iç dünyasını kurul emrinde çalışan uzmanlara açmak zorunda bırakılmıştır. Fakat, kuruluş bakımından söz konusu olan yerinde incelemeye tahammül zorunluluğu bakımından, söz konusu kuruluşun inceleme sırasında avukatını hazır bulundurma hakkı vardır ve avukatı gelinceye kadar, yetkilileri bekletebileceği kabul edilmelidir.[1]

Yerinde incelemenin yapılması için Kurula verilen bu yetki, Anayasa Mahkemesine yakın bir tarihte taşınmış olup Anayasa Mahkemesi Genel Kurulu tarafından verilen 23.03.2023 tarihli karar müteşebbislerin lehine olmuştur. Şöyle ki, Rekabet Kurulu tarafından müteşebbislerin 4054 sayılı Rekabet Kanunu’nu ihlal edip etmediklerinin tespiti amacıyla başlatılan ön araştırma sürecinde başvuru Ford Otomotiv Sanayi Anonim Şirketinin de aralarında bulunduğu bazı müteşebbislerin adresine giderek yapılan yerinde inceleme sonucunda soruşturma açılması önerisi sunulmuş, soruşturmanın kabulü ile elde edilen verilerden başvuru Ford Otomotiv Sanayi Anonim Şirketinin de aralarında bulunduğu müteşebbislerin 4054 sayılı Kanun’un 4. maddesini ihlal eder nitelikte eylemlerde bulunduğu tespit edilmiş ve başvuru hakkında idari para cezası uygulanmasına karar verilmiştir.

[1] Ecem Hamzaoglu, “Rekabet Kurulu’nun İnceleme ve Araştırmalarında İzlediği Usul”, Başkent Üniversitesi Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 2013

Başvurucu ise Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunarak işyerinde incelemenin kanuna aykırı olması nedeniyle konut dokunulmazlığı hakkının ihlal edildiğini iddia etmiştir. Anayasa Mahkemesi karar gerekçesinde teşebbüslerin yönetim işlerinin yürütüldüğü kısımlar ile çalışma odaları gibi herkesin serbestçe giremediği alanların konut sayılacağını benimsemiştir. Dolayısıyla, Anayasamızın Konut Dokunulmazlığı başlıklı 21.maddesinin 2.cümlesine aykırı olduğu kesin olarak tespit edilmiştir. Çünkü, bir kimsenin konutuna girilmesini, arama yapılmasını ve konuttaki eşyalara el konulmasını hukuka uygun fiil olarak nitelendirebilmek için mahkeme kararı aranmış ancak gecikmesinde sakınca bulunan hallerde yetkili merciin kararı için 24 saat içinde görevli hakimnin onayını almak şartıyla mahkeme kararına gerek duyulmamıştır. 4054 sayılı Kanun'un 15.maddesinde ise herhangi bir mahkeme kararı aranmaksızın yetkili merciin yani Rekabet Kurulu'nun düzenleyeceği incelemenin konusunu, amacını ve yanlış bilgi verilmesi halinde idarî para cezası uygulanacağını gösteren bir yetki belgesinin yeterli olduğu sonucuna varılmaktadır. Oysa, burada Anayasamızın 11.maddesinin 2.fıkrasında yer alan kanunlar, Anayasaya aykırı olamaz hükmü gereğince Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 15.maddesinin Anayasamızın 21.maddesine açık şekilde aykırı olduğu ortadadır. Dolayısıyla, anayasaya aykırı bir kanunun geçerli olmayacağı sonucuna varmak gerekir. Zira, anayasa yargısının meşruluğu, normlar hiyerarşisi varsayımına, kısacası, anayasaya aykırı bir kanunun geçerli olmayacağı tezine dayanmaktadır.[2]

Bir diğer taraftan, 4054 sayılı Kanun'un yetkili merciin emrinin varlığını yeterli görmesi, anayasanın sakınca bulunan hallerde yetkili merciin emrinin varlığını yeterli görmesi ile uygunluk açısından örtüşmez. Gerçekten, Anayasa konut dokunulmazlığının ihlali için yetkili merciin emrine izin verirken olası aksaklıkları önlemek için tedbiren geçici nitelikte olarak izin vermiş ve 24 saat içinde görevli hakimnin onayına sunulması şart koşulmuştur. Oysa, kanun koyucu 4054 sayılı Kanun'da yetkili merciin emrini yeterli görürken bu saikle hareket etmemiştir. Dolayısıyla, Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'daki düzenlemenin herhangi bir noktası Anayasa ile uyumsuzluk göstermemektedir.

Ayrıca, ABD ve Avrupa Birliği'nde de yerinde inceleme yapılması için mahkeme kararı aranmaktadır. Nitekim, ABD'de arama, mahkeme kararı ile kendilerine arama yetkisi verilen ve herhangi bir engelleme olasılığını ortadan kaldırmak üzere silah taşıyan FBI ajanları tarafından yapılmaktadır.[3] Avrupa Birliği'nde ise üye ülke hukukunda mahkeme kararına ihtiyaç duyulup duyulmadığına bakılmaksızın Komisyon görevlileri, incelemenin yapılacağı yerdeki yetkili mahkemeden karar çıkarmak zorundadırlar.[4]

Sonuç olarak, Anayasa Mahkemesi yapılan bireysel başvuruyu 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun düzenlemesinin ilgili Anayasa normuna uymadığını, açıklanan gerekçelerle konut dokunulmazlığı hakkının ihlal edildiğine karar vermiştir. Verilerin elde edilmesi ne kadar önemliyse ilgililerin konut dokunulmazlığı hakkı da o kadar önemlidir. Bu yüzden, sorunsuz bir şekilde verilere imha edilmeden erişmek için mahkeme kararı aramamak sarıh şekilde temel hakların ihlaline yol açmaktadır. Üstelik, Anayasa, mahkeme kararını ararken bir kanun ile bu uygulamadan vazgeçilmesi mümkün değildir. Nitekim, rekabet hukukunun daha çok benimsendiği ve geliştirildiği ABD ve Avrupa Birliği'nde de mahkeme kararı gerekmektedir. Anayasa Mahkemesi'nin kararı yerindedir.

- [2] Kemal Gözler, "Anayasa Hukukunun Genel Teorisi", Cilt I, sayfa 249
[3] H. Gökşin Kekevi, "ABD, AB ve Türk Rekabet Hukukunda Kartellerle Mücadele", Ankara, 2008, sayfa 48
[4] Hamdi Pınar, "Avrupa Birliği Rekabet Hukukunda AB Komisyonunun İnceleme Yetkisi", Rekabet Dergisi, 2011, sayfa 134

YATIRIMLARIN KARŞILIKLI TEŞVİKİ VE KORUNMASI ANLAŞMALARI

Yazan: Ravzanur Kurul

1. Yatırımların Karşılıklı Teşviki ve Korunması Anlaşması Nedir?

Kalkınmakta olan ülkelerin ekonomik sorunlarının başında sermaye yetersizliği gelmektedir. Ekonomide kaynak açığı ve ödemeler dengesi açığı dış kaynak ihtiyacını zorunlu kılmakta ve bu ihtiyaç, hibeler, krediler ve doğrudan sermaye yatırımları yolu ile karşılanma yoluna gidilmektedir. Ekonomik ve endüstriyel bakımdan gelişmiş olan yabancı yatırımcılar bunu fırsat bilerek sermayelerini ülkelerinin sınırları ötesine yöneltmektedirler. Yabancı sermaye, yatırım yapacağı ülkede birtakım kriterler arar. Yatırım yapacağı ülkenin bu yatırımları korumasına yönelik hukuki güvence sağlaması ve bu konuya ilişkin uluslararası sözleşmelere taraf olmasını bekler. Bu amaçla "Yatırımın Karşılıklı Teşviki ve Korunması Antlaşmaları (YKTK)" yapılmaktadır. Bu anlaşmalar dünyada Bilateral Investment Treaties (BITs) olarak adlandırılırlar.

YKTK anlaşmaları, yabancı yatırımcıları teşvik etmek, korumak, düzenlemek ve uyuşmazlıkları çözmek amacıyla iki ülke arasında imzalanan uluslararası anlaşmadır. Yabancı yatırımcılar, bir ülkeye yatırım yapma aşamasında, girmiş oldukları faaliyetler dolayısıyla ticari ve ticari olmayan risklerle karşı karşıyadırlar. Ticari riskler, yerli ve yabancı tüm yatırımcıların katlanması gereken riskler iken, ticari olmayan riskler önceden öngörülemeyen ve ticari teşebbüs faaliyeti ile ilgili olmayan risklerdir. Bu anlaşmalar yatırımcıların karşılıklı olarak yatırımlarını teşvik etmeyi ve korumayı taahhüt eder. Türkiye açısından YKTK Anlaşmaları, hem yabancı yatırımcıların Türkiye'deki yatırımları hem de Türk yatırımcıların yabancı ülkelerdeki yatırımları bakımından uygulanabilen uluslararası anlaşmalardır.

Yatırımların karşılıklı teşviki ve korunması anlaşmalarının temel amacı, taraf ülkeler arasında sermaye ve teknoloji akımını artırmak ve yatırımlara ev sahipliği yapan ülkenin hukuk düzeni içinde yabancı sermayeli yatırımlara uygulanacak muamelelerin şartlarını tespit etmektedir. YKTK anlaşmalarıyla hedeflenen yabancı yatırımcı kitlesi, sermaye ile birlikte teknoloji, yönetim becerisi ve yeni Pazar imkânlarını da beraberinde ülkemize getirebilecek olan gelişmiş ülkelerin doğrudan yabancı sermaye yatırımcılarıdır.

2. YKTK Anlaşmalarında Yatırımlara Uygulanan Standartlar Nelerdir?

• Milli Muamele Prensibi (National Treatment Principle):

Milli muamele standardı, aralarında yatırım anlaşması bulunan iki devletin, anlaşmanın karşı tarafı devletin yatırımcısına kendi yatırımcısına tanıdığından daha az ayrıcalıklı imkânları tanımamasını ifade etmektedir. Milli muamele ilkesinin kapsam ve uygulaması en çok gözetilen millet kaydına önemli derecede benzerlik göstermektedir.

• En Çok Gözetilen Ulus Kaydı (Most Favoured Nation Clause):

En çok gözetilen millet muamelesi, aralarında YKTK Anlaşması bulunan iki devletin, birbirlerine diğer üçüncü bir ülkeye tanıdıklarından daha az ayrıcalıklı ve elverişli imkânları sağlamamalarını gerektirmektedir. Diğer bir deyişle, en çok gözetilen millet kaydı, iki taraflı yatırım anlaşmasına taraf bir devletin yatırımcıları veya yatırımlarının, taraf diğer devletin başka devlet yatırımcıları veya yatırımlarına sunduğu en avantajlı yatırım imkânlarından yararlanmasını sağlar.

- **Tam Koruma ve Güvenlik Standardı (Full Protection and Security Standard):**

Tam koruma ve güvenlik ilkesi yatırıma ev sahipliği yapan devlete, kendisinin ve organlarının veya üçüncü kişilerin yabancı yatırıma yapılabilecek olumsuz muamelelerden yabancı yatırımı koruma yükümlülüğünü yükler.

- **Adil ve Eşit Muamele Prensibi (Fair and Equitable Treatment):**

Adil ve eşit muamele standardının temel amacı, diğer muamele standartları tarafından bırakılan boşlukları da kapsayarak yabancı yatırımcıya daha geniş bir koruma alanı yaratmaktır. Keyfi ve ayrımcı muamele yasağı da bu standart kapsamına girmektedir. Yasal sürecin ihlali, şeffaflığın eksikliği ve haklı beklentilerin ihlal edilmesi de(mevzuat değişikliği) bu prensip kapsamında yer almaktadır.

3.YKTK Anlaşmalarında Yatırım Uyuşmazlıklarının Çözümü İçin Hangi Yollar Öngörülmektedir?

Herhangi bir uyuşmazlık ortaya çıktığında temel prensip, uyuşmazlığın ilgili ülkenin yerel mahkemelerince, yine ilgili ülkenin usul hukuku kuralları doğrultusunda çözümlenmesidir. YKTK Anlaşmalarının temel özelliklerinden biri yatırımcıya yatırım uyuşmazlıklarının çözümü için devlet mahkemelerine başvurmanın yanı sıra uyuşmazlığı uluslararası tahkime taşıma imkânı vermesidir (Fork in the road).

Normalde taraflar arasındaki ticari bir ilişkiden kaynaklanan bir uyuşmazlığın çözümü amacıyla bir tarafın tahkime başvurabilmesi için, bu konunun sözleşmede özel olarak düzenlenmiş olması, yani sözleşmede bir tahkim şartının yer alması gerekir.

YKTK Anlaşmaları altında uluslararası tahkime gidilebilmesinin farkı ve ayrıcalıklı durumu da bu noktada ortaya çıkmaktadır. Yatırımcı ile ev sahibi devlet arasında imzalanan sözleşmede, siyasi, hukuki ya da ticari çeşitli sebeplerden dolayı bir tahkim maddesi yer almasa dahi, yatırımcı ilgili YKTK Anlaşmasındaki tahkim maddesine dayanarak uyuşmazlığın uluslararası tahkim aracılığıyla çözümlenmesini talep edebilmektedir. Yani yatırımcı, ev sahibi devletle sözleşmesel ilişkisine dayanarak değil, iki devlet arasındaki bir uluslararası anlaşmanın kendisine verdiği yetkiye dayanarak tahkim yoluna başvurabilmektedir. YKTK Anlaşmalarında en çok tercih edilen tahkim mercilerinden bazıları Yatırım Uyuşmazlıklarının Çözümü İçin Uluslararası Merkez (ICSID), Milletlerarası Ticaret Odası (MTO) Tahkim Divanı ve Birleşmiş Milletler Uluslararası Ticaret Hukuku Komisyonu Kurallarına (UNCITRAL) dayanan ad-hoc tahkimidir.

4. Türkiye'nin Taraf Olduğu Yatırım Anlaşmaları

Kalkınma sürecinde yabancı yatırımların öneminin kabul edilmesi, bu bağlamda 1954 tarih ve 6224 Sayılı oldukça liberal hükümler içeren "Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanununun" yürürlüğe girmesinden sonra, ülkemiz bakımından yabancı yatırımcıların çekilebilmesi konusunda çaba harcanması zihniyeti gelişmeye başlamıştır. Bu bağlamda, ilk kez 1962 yılında Almanya ile imzalanan Yatırımların Karşılıklı Teşviki ve Korunması (YKTK) Anlaşmaları müzakerelerine, 1985 yılından itibaren hız verilmiştir. Bugüne kadar imzalanmış anlaşmalardan 80 adedi TBMM tarafından onaylanarak yürürlüğe girmiştir. Türkiye, 2021 Mayıs ayı itibarı ile 108 YKTK Anlaşması imzalamıştır ve bu anlaşmaların 81'i halen yürürlükte.

5.Yatırım Uyuşmazlığı Durumunda Tahkim Başvuru Sürecinde Dikkat Edilmesi Gereken Hususlar Nelerdir?

YKTK Anlaşmaları genel olarak yatırımları koruyucu hükümler içerseler de bu korumanın kapsamı her YKTK Anlaşmasında aynı değildir. Yatırımcıya tanınan korumanın kapsamı, ülkeden ülkeye farklılık gösterebilmektedir. Bu durumun bir sonucu olarak, bir YKTK Anlaşması altındaki tahkim imkânı, çeşitli vasıtalarla kısıtlanmış ya da belirli koşullara bağlanmış olabilir. Bu kapsamda, YKTK Anlaşması altında tahkime başvurmak isteyen yatırımcıların, dikkat etmesi gereken başlıca unsurlar şunlardır:

- **"Yatırım" ve "Yatırımcı" tanımları:** Bu tanımlar yapılan anlaşmalarda farklılık gösterebilmektedirler. Bazı anlaşmalarda yatırım kavramı daraltılabilmekte veya belirli bazı faaliyetler anlaşma kapsamı dışında tutulabilmektedir.
- **Anlaşmanın zaman bakımından uygulanması:** Bazı YKTK Anlaşmaları, yalnızca anlaşmanın yürürlüğe girmesinden sonra yapılacak yatırımlara uygulanacağını öngörürken bazı anlaşmalar ise anlaşmanın yürürlüğe girme tarihinden önce ya da sonra yapılan yatırımları kapsamaktadır.
- **Bekleme süresi (dostane çözüm süresi):** Bekleme süresi, bir yatırım uyuşmazlığının ortaya çıkması halinde yatırımcının uyuşmazlığı tahkime götürmeden önce beklemesi gereken süreyi ifade etmektedir. Bu sürenin amacı genellikle taraflara, müzakereler yoluyla dostane çözüm için fırsat tanımadır. Bekleme süreleri YKTK Anlaşmaları altında genellikle 3, 6 ya da 12 ay gibi farklılık gösterebilmektedir. Bu sürelerle dikkat edilmesi, tahkim talebinin sunulması gibi tarihine de karar verilmesi bakımından önemlidir. (COOLING OFF PERIOD)

KAYNAKÇA:

- 26 Haziran 2009 Tarihli Resmi Gazete, Milletlerarası Andlaşma, Karar Sayısı: 2009/15053
- <https://www.sanayi.gov.tr/anlasmalar/yktk>
- DEİK Dış Ekonomik İlişkiler Kurulu, Çakmak Avukatlık Bürosu, "10 Soruda Yatırımların Karşılıklı Teşviki ve Korunması Anlaşmaları", DEİK Yayınları: 781-2012/2-42 Dış Ekonomik İlişkilerde Güncel Konular Serisi, ISBN NO: 978-605-5979-13-3
- ŞİT KÖŞGEROĞLU, Banu, "Model İkili Yatırım Anlaşmaları ve Türkiye'nin Model İkili Yatırım Anlaşması Taslağı", TBB Dergisi 2013 (107)

PUBLIC PRIVATE PARTNERSHIP (PPP) 101

Yazan: İsmail Arslan

One of the reasons of existence of states is to meet the needs of its citizens emerges from living as community such as public transportation, education, healthcare, etc. These services are basically named as “public services”. In the traditional understanding of the state, public services were monopoly of the states. However, in the last quarter of the 20th century, the traditional state understanding changed as regulating states understanding. (Ministry of Development (Türkiye), 2012, p. 6) As a result of this modern understanding, nowadays, performance of public services can be left on a private person.

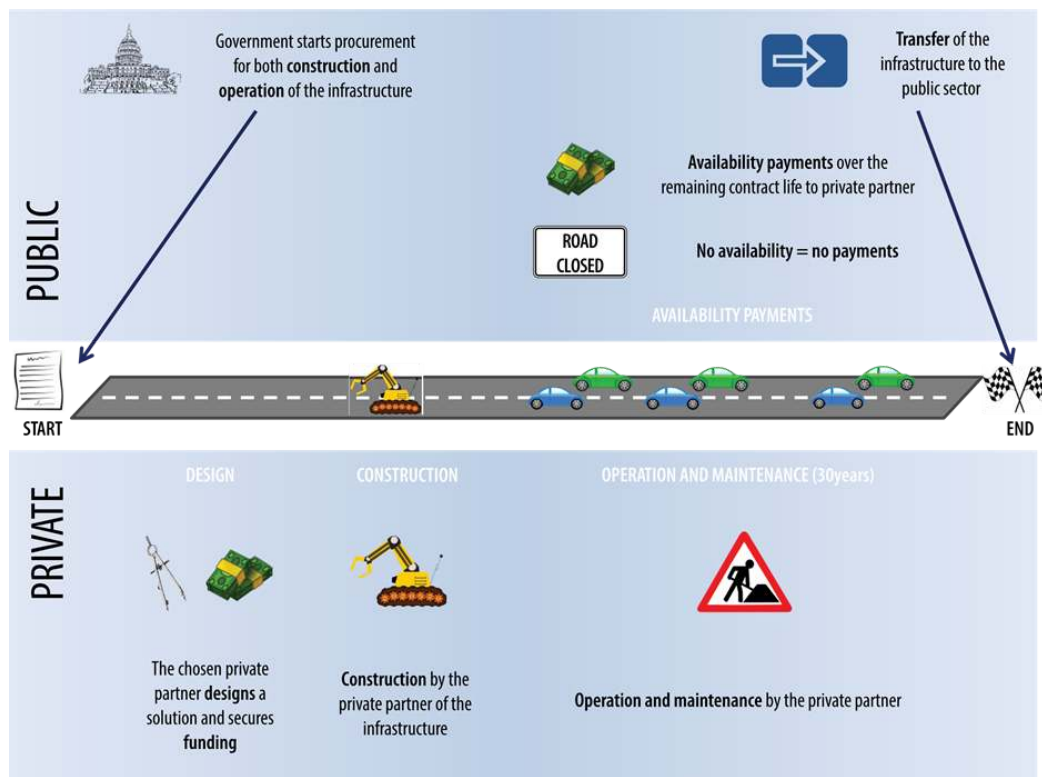
In this article, public private partnership (PPP) will be handled, as one of the ways of leaving construction and conduction of the public services on a private person. We are going to respectively cover: the meaning of PPP, the sectors in which PPP model can be used, and lastly benefits and drawbacks of the it.

What is the Public Private Partnership?

There are various but similar definitions of PPP belongs to different people/institutions. According to OECD, PPP is “long term contractual arrangements between the government and a private partner whereby the latter delivers and funds public services using a capital asset, sharing the associated risks”. (World Bank, 2012) So, simply we can explain PPP as the relation where the public sector and the private sector collaborate to achieve a common purpose. (Hodge and Greve, 2016, p. 57) This collaboration does not include just the construction of a public service but also the conduction of the public service. (Ministry of Development (Turkey), 2012, p. 6)

Here, both the benefits and risks are shared between the parties. The share of risks is a distinctive aspect of PPP. “The private partner is often responsible for risks, associated with the design, construction, financing, operation and maintenance of the infrastructure, while the public partner usually takes on regulatory and political risks.” (European Court of Auditors, 2018, p.12) PPP creates a mutualist relationship between the parties. This mutualism brings sustainability to the relation. Herewith, the public sources are used efficiently, the public services enhanced continuously. (Akintoye, 2003, p. 3)

We can understand sense and operation of PPP better by the following scheme of most common example of it:

Source: European Court of Auditors

In which sectors can the Public Private Partnership relation be created?

At first, the PPP relation was created just for infrastructural investments to meet the financing issues, but it is used wider nowadays. (Ministry of Development (Turkey), 2012, p. 6) Theoretically, there is no sectoral limitation. So, this relation can be created in any sector in theory. However, usually, this model is used mostly in the sectors where the projects are complex and require high budgets and/or special technical knowledges such as infrastructure, energy, transportation, health care. (Çerçi, 2011, p. 10)

What are the benefits of the Public Private Partnership?

PPP has many various benefits both for states and private partner. Additionally, since of this beneficial model, the public is also positively affected by the well and effective conduction of the public services.

Because of competitiveness among private sector actors, the private sector actors have to be innovative and follow new development. Moreover, because of slow functioning of bureaucracy, public projects generally cannot be delivered at time when an unexpected problem appears, but the private sectors are more prone to deliver the projects at time and have quicker decision-making processes. Therefore, the involvement of the private sectors brings innovation, quickness, high technology, and operational efficiency on the public services. (World Bank, 2022)

Projects conducted by public sectors are generally exceeds its budget and additional fund allocation is generally required. This situation burdens the public budgets, and cause to waste of the public sources. However, thanks to PPP, the projects are conducted by a certain budget and cause to efficient use of public sources. (World Bank, 2022) In addition, private companies are profit-oriented organizations. They must reduce the cost and use the resources effectively to increase their profit. The result of this situation is cost-effective projects. (Public Private Infrastructure Advisory Facility, 2009, p. 32)

As indirect benefits of PPP, it incentives the competitiveness among private sector actors to get more projects and support the local actors to develop themselves through the big/developed project partners.

Moreover, as we mentioned above, PPP model brings sustainability to the relation. This sustainability causes for stable, consistent, and qualified conduction of public services.

What are the potential risks/drawbacks of the Public Private Partnership?

Of course, the PPP does not provide a utopia. Besides its benefits, there are several potential risks/drawbacks that should be considered while creating this relation.

There are many stages and ingredients of PPP model from the tender stage to conclusion of the contracts, from planning to completion of the project. The complexity therefore brings higher cost. (Public Private Infrastructure Advisory Facility, 2009, p. 28) This condition thereof may result in higher serviced prices for the public. (World Bank, 2022) Additionally, related to the complexity of the projects, if the contractor private partner cannot complete the project, the project can collapse. (Public Private Infrastructure Advisory Facility, 2009, p. 30) Thus, there may be disruptions in the provision of the service. Consequently, the selection of true private partner is crucial issue.

Generally, the services conducted by PPP model are long-lasting projects. It is impossible to estimate all the possible conditions may appear in the future at the time of the conclusion of the contract. For this reason, the renegotiation of the contract may be required in the cases of force majeure and other unexpected situations. (World Bank, 2022) Here, public interest must be protected as main issue while the renegotiations. (Public Private Infrastructure Advisory Facility, 2009, p. 33)

It is necessary to indicate that none of the drawbacks/risks mentioned above ought to be considered as the reasons to avoid PPP. They ought to be considered just as the conditions needed to be taken care of while creating it.

Conclusion

Throughout the article, we handled the public private partnership model in general. First, we mentioned what the PPP is. Then, we covered the sectors where it is commonly resorted. Lastly, we stated good and bad sides of it. In our upcoming articles, we are going to maintain to discuss public private partnership with its different and special aspects.

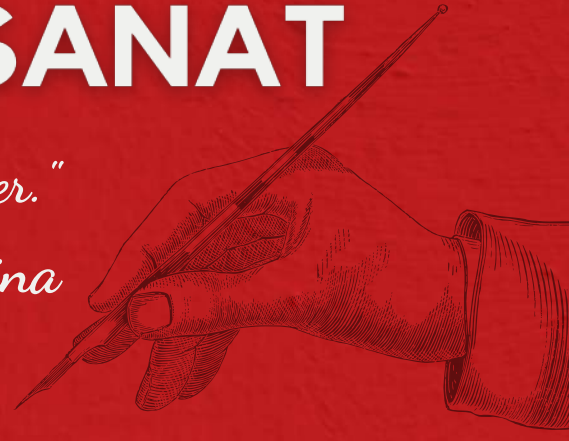
BIBLIOGRAPHY:

- World Bank, "Toolkit for Public-Private Partnerships in Roads and Highways," World Bank, Website, WB.2009, p.28-33
- Graeme A. Hodge & Carsten Greve, "On Public - Private Partnership Performance: A Contemporary Review" Public Works Management & Policy, California 2017, p. 55-78
- Yatırım Programlama, İzleme ve Değerlendirme Genel Müdürlüğü, Dünyada ve Türkiye'de Kamu-Özel İşbirliği Uygulamalarına İlişkin Gelişmeler, Kalkınma Bakanlığı Yayınları, Ankara 2012, p. 6-12
- World Bank, "Government Objectives: Benefits And Risks Of PPPs" World Bank Website, WB. 2022
- Selman Sacit Boz, "Public Private Sector Cooperation (PPP) Model", İnönü Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Malatya 2013, 4(2), p. 277-332
- European Court Of Auditors, "Public Private Partnerships in The EU: Widespread Shortcomings And Limited Benefits", Publications Office of EU, 2018, p.12-14
- Mehmet Alagöz & Turgut Yokuş, Public-Private Partnership (PPP) Investments and Economic Illusion Effect, KMÜ Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi, Karaman 2017, 19(32), p. 115-122
- Mirean Tokathioğlu & Semih Şen, "Kamu Hizmetlerinin Sunum ve Finansmanında Kamu Özel İşbirliği Modeli: Avrupa Birliği ve Türkiye", International Journal of Public Finance, p. 205-235.

TÜZE KÜLTÜR SANAT

"İlim ve sanat ittifak görmediği ülkeyi terk eder."

İbn-i Sina

-KİTAP TANITIMI-

OTOMATİK PORTAKAL

YAZAN: DENİZ BİLEN

"Tüm hayvanların en zekisi, iyiliğin ne demek olduğunu bilen insanoğluna bir baskı yöntemi uygulayarak onu otomatik işleyen bir makine haline getirenlere kılıç kadar keskin olan kalemimle saldırmaktan başka hiçbir şey yapamıyorum".

Anthony Burgess'ın 1961'de yayımladığı romanı Otomatik Portakal (A Clockwork Orange); 1971'de Stanley Kubrick tarafından beyaz perdeye uyarlanmış ve her iki türde de olağanüstü bir ilgi toplamıştır. İsmi, İngiliz argosunda olabilecek en yüksek derecede gariplikleri barındıran kişi anlamında kullanılan bir tabir olan "queer as a clockwork orange"tan esinlenilen -Malezya'da canlı anlamına gelen "orang" sözcüğünün etkisini de unutmamak gerekir- romanın bu tabire karşılık gelen karakteri ise Alex. Alex ve çetesinin etrafında gelişen olaylar silsilesi ile okurda sorgulanması istenilen birtakım felsefi sorular, filmde de başarıyla izleyiciye geçirilmiş.

Alex ve çetesi; hayatlarını kötülüğe adanmış, sürekli şiddete meyilli ve kanunen suç sayılan davranışlarda bulunan bir grup olarak çıkar karşımıza. Takıldıkları süt barında içine uyuşturucu kattıkları sütlerini yudumlarken gece için plan yapmaları, baştan aşağı beyaz giyinip bunu siyah bir aksesuar ile tamamlamaları, kendi benliklerinde kuramadıkları dengenin bir kanıtı olmakla beraber toplum tarafından masum kabul edilen şeylerin de kötülük teşkil edebileceğini okura hatırlatarak "Bir şey tamamen iyi ya da kötü olabilir mi?" sorusunu akıllara getiriyor.

Romanın asıl dikkat çekici bölümü, antikahramanımız Alex'in sözünden çıkmayan çetesinin ona tuzak kurması ile başlar ve Alex işlediği bir suçtan dolayı 14 yıl ceza alarak hapse girer. O dönemde hapse girenleri topluma geri kazandırmaya yönelik planlanan "Ludovico tekniği" adındaki tedavi için çok uygun olan Alex kobay olarak kullanılır ve bu sözde tedavide; gözlerini kapatmasına engel olan bir makine eşliğinde Alex'e şiddet içerikli videolar izletilir. Bu videoların arka planında Alex'in en sevdiği sanatçı Beethoven'dan parçalar bulunması ile Alex keyif aldığı şeylerin onun için birer kaba dönüşmesine şahit olur. Tedavinin akabinde iyi bir bireye dönüşmesi istenilen Alex şiddetten korkan, savunmasız, evcilleştirilmiş birine dönüşür. Onu dövmeye çalışanlara bile karşılık vermez, benliğini hepten yitirir, hayattan keyif almamaya başlar ve hatta ölmek ister. Çoğunluğun doğru anlayışına göre hareket eden bu tedavi anlayışı, bir bireyi birey olmaktan çıkarmış adeta makineye dönüştürmüştür. Alex artık seçimlerini kendi kararıyla değil, ona öğretilenle yapmaya başlar. Ahlak felsefesinin temellerini oluşturan iyi, kötü, irade, erdem gibi kavramların sorgulanmasına sebep olan romanımızın sonunda "Ludovico tekniği" projesi iptal edilir.

"AB-I ŞİİR"

YAZAN: MEHMET SALİH GÜNEŞ

Bir şiiri okumak gibiydi hayat
Her dizede bir mana keşfetmek
Her sözcükte bir ses duymak
Bazen anlamak neler olduğunu
Bazen ise sadece bakakalmak

Bir şiiri anlamak gibiydi hayat
Yarım, eksik, tamamlanmamış
Ne kadar uğraşsan da
Her seferinde bir şey daha görmek
Her seferinde bir şey daha hissetmek
Bir şiiri anlamak gibiydi hayat
Hiçbir zaman anlayamamak
Tam manasıyla

Bir şiiri yazmak gibiydi hayat
Her harfte bir duygu bırakmaktı
Her noktaya bir anlam yüklemektir
Ve eline aldın mı kalemi
Benliğinden kâğıda bir yol çizmekti şiir
Ardından o yolda tek başına yürümek
Bembeyaz bir kâğıt üzerine
Hayatın bütün renklerini çizmekti şiir
Sadece siyah bir kalemle
Bir çekirdeğe ormanı gizlemek misali
Bir okyanusu şişeye sığdırmak misali
Bütün duygularını mısralara doldurmaktı şiir
Aşkın en saf haliydi şiir
Duyguların en kirlenmemiş en temiz olanı
Karşı sandalyeye kendimizi oturtup
Gerçekleştirdiğimiz en güzel sohbeti şiir
En yakın arkadaştı bazen
Kimseyle konuşamadığın zaman yanındaki sırdaş
Doğruluk aynasını karşına serip
Kendine bile anlatamadığın seni görmektir şiir
Hiç bilmediğin yönlerini bilmek

Şiir bir feryattı belki de
Hayata karşı o son çığlık
Doğarken çıkardığın ilk ses
Ve ölüm anındaki o son nefes

...

"HUKUK VE SANAT"

YAZAN: ECE AYDAN EROL

Bence...

Başlığı ilk okuduğunuzda “Hukuk ve Sanat” kavramlarının birbirinden çok uzak olduğunu düşünmüş olabilirsiniz. Tam tersine ben bu iki kavramın iç içe geçmiş olduğunu düşünüyorum, ne kadar da ilginç gözüküyor değil mi? Öncelikle hukuk ve sanatın tanımlarını yapmanın faydalı olabileceği kanaatindeyim. Hukuk en genel şekilde devletin yetkili organları tarafından toplumsal ilişkileri düzenlemek amacıyla konulan sonucu yaptırıma bağlanmış ve uyulması zorunlu kurallar olarak tanımlanırken; sanat ise insan yaratıcılığının ve hayal gücünün dışa yansımaları şeklinde tanımlanır. İçinizden hani sanat ve hukuk iç içedir demiştin nerede bunların ortak noktası dediğinizi duyar gibiyim. Aslında biraz detaylı düşünüldüğünde hukukun içindeki sanata, sanatın içindeki hukuka hayran kalıyor insan. Hatta hayran olmakla kalmıyor sorgulamaya da başlıyor bir zaman sonra.

Benim fikrime göre hukuk ve sanatın en büyük ortak noktası içindeki yaratıcılık unsurudur. Nasıl bir sanatçı, örneğin bir ressam eserini ortaya çıkarırken yaratıcılıktan faydalanan o renkleri kendi içerisinde bir ahenkle kullanıyorsa veya bir heykeltıraş eserine kendi dokunuşlarını büyük bir yaratıcılık ve incelik ekliyorsa hukukta da kanun koyucu aynı şekilde kelimelerle ve bu kelimelerin uyumuyla kanunu yaratır ve bu yaratıcılık bir süreç gerektirir. Bu süreç de kolaylıkla ve zahmetsizce ilerlemez. Sancılı, sorgulama gerektiren, yorumlayan, yorucu ama yapıcı bir süreçtir. Üstelik kanunun ortaya çıkarılmasıyla da sona ermez, sonrasında da her merhalede bir yaratıcılık çıkar karşımıza. Sanatçının eserini ortaya koyma süreci de aynı meşakkati içinde barındırmaz mı? Düşünme, tasarlama, sorgulama, yaratma, ortaya koyma aşamaları ve devam eden uçsuz bucaksız yaratım yolculuğunda sanatçının toplumun ve sanatın beğenisine eserini sunarken yaşadığı süreç ve duygu halinin kanun koyucunun duygu halinden ve bakış açısından farklı olmadığını düşünüyorum.

Peki bir hukukçunun mesleğini icrası da bir sanat değil midir aslında? Nasıl mı? Örneğin; avukat konuşma sanatını gerçekleştirerek savunmada bulunur ve kelimelerin gücünden yararlanır veya dilekçesini yazarken düşsel ve edebi bir süreçten geçer, akademisyenler kitaplar yazarlar. Peki bu kitapların veya dilekçelerin sanattan uzak olduğunu, içerisinde sanatın yer almadığını söyleyebilir miyiz? Ortaya bir eser ortaya konulduğunu düşünürsek bence bunu söylemek oldukça zordur.

Ayrıca sanatın evrenselliği ve hukukun birleştirici gücü bir arada düşünüldüğünde bu iki kavramın hayatımızda büyük bir yeri olduğunu kanaatindeyim. Sanat sadece aklımızla değil duygularımızla, tüm benliğimizle evreni veya yaşanılanları kavramamızı sağlarken hukuk da ortak bir pencereden akıl ve duygu süzgeciyle evrenselliğe ulaşmayı amaçlar.

Ayrıca her ikisi de sormaya ve sorgulamaya yöneliktir. Hukuk olanı sorgularken sanat ise olanı, olacağı, olabileceği mümkün kılmaya; bir melodi, bir resim, bir yazı vb. ile bizi görenen ve bilinenin ötesini düşünmeye iter. Hukuktaki ifade özgürlüğü ve sanatın bağımsızlığı seven ve birleştirici gücü de birlikte ele alındığında sağlıklı ve güzel bir toplumun var olmasında bu iki unsurun yapı taşı niteliğinde olduğunu da söyleyebiliriz. Hukukun içerisinde sanatın yer almasının yanı sıra hukukun sanatı koruma görevi de bu bağlamda değerlendirilebilir. Zira M. Kemal Atatürk'ün dediği gibi *“Sanatsız kalan bir milletin hayat damarlarından biri kopmuş demektir.”* ve bu damarları besleyen de Konfüçyüs'ün de devletin hazinesi olarak tanımladığı adalet yani hukuk kurallarıdır. Farklı bir perspektiften bakacak olursak hukuku bir sanatçı, yaratmış olduğu toplum düzenini de sanat eseri biçiminde değerlendirmek de mümkün olabilecektir. En başta da tanımlı yapıldığı üzere hukukun yegâne amacı toplum düzenini sağlamaktır bunu da kurallar aracılığı ile sağlar. Hukuk, bu kurallarla toplumu şekillendirir sanatçı da hayal gücüyle, duygu ve düşünce dünyasıyla eserini meydana getirir.

Bütün bunlardan yola çıkacak olursak insanoğlunun başlangıcından beri var olan adalet, hukuk, vicdan, sanat gibi kavramlar aslında iç içedir ve insanın varoluşuna hizmet etmektedirler. Önyargısız içten, evrensel bir bakış açısıyla ruhla, akılla, duyguyla, hayatı, yaşananları, yaşanacakları bize ifade ettiklerini söyleyebiliriz. Biri diğerinden bağımsız, ayrı, farklı değildir aslında. Filozoflar, düşünürler, hukukçular, sanatçılar, bilim insanları tarih boyunca hep bir arayış içinde, ruhunu ve duygularını besleyip aklını ve yeteneklerini kullanarak Picasso'nun deyiimiyle günlük hayatın tozunu ve kirini sanatla yıkamayı arzulamışlar ve deneyimlerini bize aktaran birçok eser bırakmışlardır.

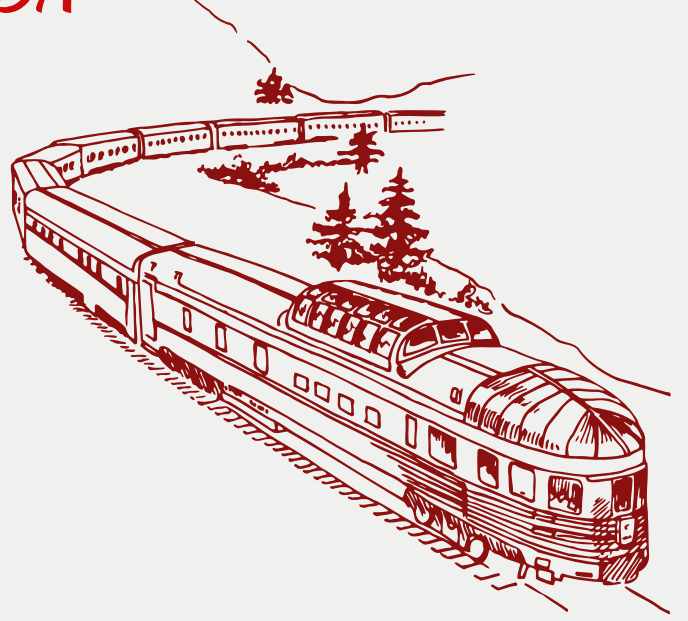
Sonuç olarak hukukun ve sanatın ne kadar iç içe olduğu tartışılabilir, yorumlanabilir, sorgulanabilir belki ama bence hukukun sanatsız, sanatın da hukuksuz var olabilmesinin imkânsız olduğu düşüncesindeyim.

Sizce..?

-HİKAYE-

"SON KEZ" -VEDA-

"Evvel zamanın içinde yaşayıp giderken unutulmuş bazı anlar vardır. Bu anlar kimi zaman birer anı olarak geçse de gözlerimizin önünden, çoğu zaman çoktan sessizlikle yıkanmış ve zihnimizin derinliklerine gömülmüştür. Ancak onlara anı demek için bin şahit ararım ben. Onlar yalnızca birer yaşanmışlıktan ibaret olan dilsiz kimselere benzemekte benim baktığım yerden. Bazen öylesine saf, bazen öylesine karanlıklardır ki sırf hatırlamak istemediğimiz için gizleriz onları gerçek dünyadan. Ancak kimi zaman öylesine kaptırırız ki kendimizi gözlerimizin önünde akıp giden zamanın da ötesine, sessizlikle yıkanmış yaşanmışlıklarımızın çığlıyla açarız tekrardan gözlerimizi. Dünya böyle bir yermiş deriz kendi kendimize. Çünkü onlar zamanın geriye bıraktıklarından ibarettir. Tıpkı zaman gibi onlar da bizimle beraberken çoğu kez bizden ayrı bir varoluşun içerisinde dirler. Bu yüzden aslında zaman da anılar da görecelidir. Herkes aynı zamanı yaşayamazken, kimse, hatta o hatırayı yaşadığımız insanlar bile farklı şeyler hatırlayıp onu hissederler. Zaten sırf bu yüzden de diğerlerinden farklı değil miyiz? Şimdiyse sadece bir hatıra olarak kalacak yüreğimde bu şehir. Bütün yaşanmışlıklarıyla, bütün dostluklarıyla ve bütün acımasızlığıyla... Anlaşılamamış her sözümü bu banka emanet ederek gidiyorum. Belki bir sokak köpeği yahut evden kaçmış bir kedi onların huzurunda açar tekrardan gözlerini. Buradaki insanlarsa bu banka asla emanet edemeyeceğim son bir anlaşılabilirlik bırakıp gidiyorum... Bugüne dek anlaşılmayı bekledim gözlerinizde. Bugüne dek yaşamlarınıza sığındım. Bir gün olsun vazgeçmedim sizden biriymiş gibi olmaya çalışmaya, bir parçanızda beni de yaşatabileceğinize inanarak. Oysa şimdi görüyorum. Görüyorum ki bu veda yalnızca onaymış. Leyla'ya..."

Nazım istasyonun bir köşesinde oturup, gelmekte olan treni beklerken içini kemiren can sıkıntısını gidermek adına açmıştı defterini. Bir paragraf yazıp yeniden dikmişti gözlerini raylara. Yeniden defterine dönüp baktığındaysa temiz kalmış son iki sayfanın biri de artık kaleminin saçtığı mürekkebin altında kirlenmişti ve beyazlığından bir eser kalmamıştı. Onun için bir yolculuk vakti, yani şimdi, gelip çatmıştı hayatının tam ortasına. Gelecek olan için tekrardan baktı raylara ve ufukta gelecek olanı gördü. Hüzünlenmişti biraz, vedaları sevmediğinden gideceği günü hatırlatan mektuplar bırakmıştı sevdiklerinin masasına. En uzun mektubu Leyla'ya, en kısa mektubu ise kendi masasına bırakıp son kez vedalaşmıştı kendisiyle. Hayatın bu denli çabuk ayrılan yollarından biriydi bu yalnızca onun için. Bugüne kadar yaşadığı her şey için minnettardı. Sokaklardaki kaldırımlardan, geceyi aydınlatan belli belirsiz yıldızlara kadar minnettardı.

Vagonlar birer birer geçti önünden yavaşça. Binmeyi beklediği vagon önünde duruncaya kadar oturduğu banktan kalkmadı.

Önce saygıyla çantasını açıp, yolculuk boyunca tek yol arkadaşı olan defterini çantasına koydu, ardından tam kalkmaya niyetlenmişken arka sıralarda bulunan vagonlara ilişti gözleri. Leyla'yı gördü. Bu an onu öylesine hızlı kaldırdı ki oturduğu yerden, yürümesi için ihtiyacı olan bastonunu almayı unutmuştu. Daha ilk adımında tökezledi Nazım. “Leyla’ya giden bütün yollar böyle zor mu olmalıydı?” diye sordu kendi kendine. Daha cevabını söylemeden geriye dönüp bastonunu aldıktan sonra tekrar Leyla'yı gördüğü kalabalığın içine doğru yürüdü. Ancak Leyla çoktan o bilinmez kalabalığın bir parçası olup, gözden kaybolmuştu.

Artık herkes inmiş, yolculuğu dört gözle bekleyenlerse kızıl vagonlardaki yerlerini çoktan almıştı. Nazım ise hala o kalabalığın gittiği yere doğru bakarken, aklındaki gitmek ya da kalmak ikilemiyle boğuşuyordu. Belki onu kalabalıkta görse, kulaklarında yankılanan siren sesini aldırılmaz ve trene binmezdi. Ancak yeniden doğmak adına çıkılan bu yolculuğun sesi kulaklarında çınlarken, cam kenarındaki bir koltuğa oturur halde buldu kendisini.

Batıya doğru yol almaya başlayan bu tren, ilk kez güneşin doğuşuyla birlikte uğurlanıyordu bu şehirden. Arkasında sıcacık el sallamaları ve bazı gözlerden dökülen yaşlar kaldı kızıl trenin. Aslında bu vedalar kızıl vagonlarda seyahat edenler için birer geriye dönüş biletiydi. Ancak Nazım ne kadar camdan o insanlara baksa da kendi yarattığı bu sondan geriye bir şeyin kalmadığını gördü.

Tren zamanla birlikte öylesine hızlandı ki güneş kızıl vagonların üzerinde bir türlü kendisini gösteremiyordu. Nazım ise gözlerini kafasında dönüp duran bir dünyadan bu dünyaya çevirememiş, öylesine aymaya çalışan yeryüzünü izliyordu oturduğu yerden. Bu yolcuğun sonunda o dünyadan kurtulmayı dileyerek derin bir nefes çekti yüreğine. “Leyla artık burada...” dedi fısıldayarak, “... fakat ben artık buralı değilim.” Bu sözcükler Nazım'ın göğsünü o kadar acıtmıştı ki böyle zamanlarda her zaman yaptığı şeyi, defterini çıkardı çantasından.

İlk sayfasını açtı. Bu deftere “Gelecek Günler” adını vermişti kendince. Yüreğinde o zamanlar Leyla’ya hitaben yazdıklarını bir gün onunla beraber okuma umudu olduğu içindi bu isim. Defterin ilk sayfasından başladı okumaya. Onu gördüğü ilk günden başlıyordu yazdığı denemeler ve onları yan sayfada süsleyen şiirleri. Defterin yapraklarını nazikçe açıyor, her bir kelimeyi dahi atlamıyordu okurken. Hisleri yaşadıklarının her sayfada önüne geçmiş olmasına gülümsedi, vagonları beklerken yazdığı son sayfayı da okuduğunda. Defterinin son sayfasının hala tertemiz olduğunu fark etti gülümserken. Bu denemeye hitaben bir şiir yazılmalıydı onun kuralcılığında. Bir buz gibi kesildi dudaklarında beliren gülümsemesi. Dolma kalemını çıkardı çantasından. Birkaç saniye yazıp yazmamak arasında gidip gelirken, elleri ona sormadan yazmayı seçti. Defterinin son yaprağında, son yolculuğunu, son vedayı, umutsuzluk trenini yazdı Nazım...

“UMUTSUZLUK TRENİ”

Vagonların durup kalktığı yerdeydin,
O vagonlara umutsuzluğu ilikleyense ben...
O kıpkızıl trende yaşayan sendin,
Seni yıllarca bekleyense ben...

Gecenin başladığı yerdeydin,
Gündüzleri sensiz geçense ben,
O kıpkızıl trende yaşayan sendin,
O trenin son gecesindeyse ben...

Rayların en başındaki hep sendin,
Ufukta beklenen karanlıkta ben,
O kıpkızıl trende yaşayan sendin,
O trende son kez kaybolansa ben...

Sonrasındaysa tren hep ilerledi doğudan batıya. Nazım daha fazla yazacak bir şey bulamamıştı. Kalemını her seferinde kaldırırsa da sayfalarda artık bir anlamı kalmamıştı yazdıklarının. Leyla bu trenin gündüzüken, Nazım gecesi olmuştu. Camdan ardında bıraktığı raylara baktı son kez. Güneşin doğduğunu gördü, o şimdi nereyi bırakıyorsa ardında...

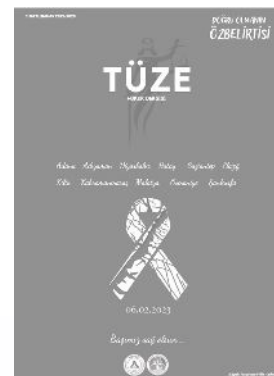
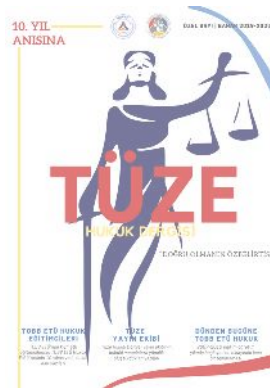
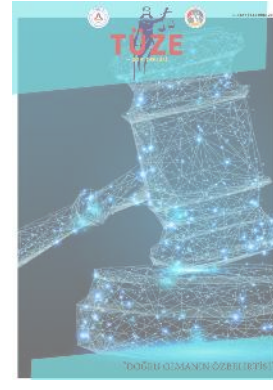
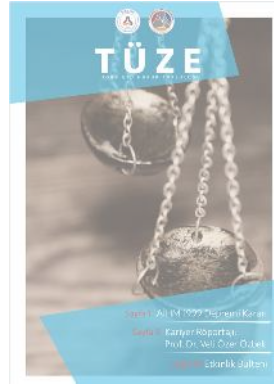
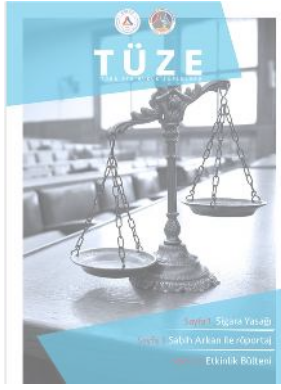
HASAN AYDİN

TÜZE'ye yazmak ister misiniz?

- Yazı, **tuzehukukdergisi@gmail.com** adresine gönderilmelidir.
- Derginin yayın dili Türkçe'dir. Çeviriler; yazarından ve yayıncısından izin alındığı ispat edildiği takdirde yayınlanabilir.
- Yazı, içeriği itibariyle özgün olmalı; daha önce herhangi bir yerde yayımlanmamış olması gerekmektedir.
- Yazı, ana bölümlerde 1,15 satır aralığı ile 12 punto; dipnotlarda tek satır aralığı ile 10 punto kullanılarak Times New Roman karakterinde yazılmalıdır.
- Yazı, **6.000 ila 8.000 karakter** veya **800 ile 1000 kelime** aralığında olmalıdır.
- Yazarın ad, soyadı ve unvanını, makalede yer almasını istediği şekliyle ve Dergi'de yer alan yazı formatına uygun olarak yazıya eklemesi gereklidir. Ayrıca iletişim bilgilerinin yazının gönderildiği e-postada gösterilmesi gerekmektedir.
- Dipnotlarda ve kaynakçada, koyu renkle, altı çizili ve/veya italik yazılan kısımlar (yayın kurallarında italik yazılacağı belirtilenler hariç) düzeltilmeli ve internet kaynaklarındaki alt çizgiler kaldırılmalıdır.
- Verilen kaynak makale ise makale adı çift tırnak içine alınmalı, sadece eser adı italik verilmeli, yayınevi, ili, baskı yılı ve sayfa sayısı sırasıyla yazılmalıdır.

Örneğin: Çiğdem Kırca, “Örtülü (Gizli) Boşluk ve Bu Boşluğun Doldurulması Yöntemi Olarak Amaca Uygun Sınırlama (Teleologische Reduktion)”, AÜHF Dergisi, Ankara 2001, C. x, S. x, s. xx.

- Yazılar, Yayın Kurulu tarafından değerlendirilir ve Yayın Kurulu kararıyla yayımlanabilir. Yayımlanan yazılar için telif ücreti ödenmemektedir.

TÜZE SERGİ

 /tüze-hukuk-dergisi/

 @tuzehukukdergisi

 @tuzehukukdergi

